

# In welke mate beïnvloeden persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming de besluitvorming?

Een kwantitatief onderzoek naar het verband tussen persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming en besluitvorming bij het inzetten van interventies bij vermoedens van verwaarlozing of kindermishandeling.

**Door:**  
**David Hiemstra**

S4929675

Begeleiders: F. Middel

Tweede beoordelaar: Dr. J. Luijkx

Datum: 15-02-2023

Aantal woorden: 7969

Master Pedagogische Wetenschappen  
Orthopedagogiek  
Gedrags- en Maatschappijwetenschappen  
Rijksuniversiteit Groningen



**rijksuniversiteit  
groningen**

# Samenvatting

Het nemen van besluiten over het inzetten van jeugdbeschermingsmaatregelen is een complexe aangelegenheid aangezien het nemen van een besluit door een professional een grote impact kan hebben op het leven van kinderen en het gezin. Dit onderzoek richt zich met name op de mate waarin persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming van invloed zijn op de besluitvorming. Daarin zijn twee groepen met elkaar vergeleken, namelijk studenten en professionals. Middels een online enquête is inzichtelijk gemaakt wat de persoonlijke attitudes van de respondenten ( $N=86$ ) over de jeugdbescherming waren. De persoonlijke attitudes zijn gemeten middels de Dalglish Scale. De scores op de Dalglish Scale maakten onderscheid tussen de neiging naar gezinsbehoud versus de neiging naar kindveiligheid. De besluitvorming is gemeten aan de hand van een fictieve casus (vignet). De respondenten konden aan de hand van de voorgestelde casus een keuze maken voor het inzetten van drie jeugdbeschermingsmaatregelen: ambulante hulpverlening, een ondertoezichtstelling of een uithuisplaatsing. Om te onderzoeken of er een verband was tussen de persoonlijke attitudes en de mate van besluitvorming tussen studenten en professionals zijn er correlaties berekend, t-testen uitgevoerd en is er gebruik gemaakt van een multiple regressieanalyse. Uit de resultaten van het onderzoek komt naar voren dat de persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming invloed hebben op het inzetten van jeugdbeschermingsmaatregelen. Ook zijn er verschillen te zien in de persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming tussen professionals en studenten. De professionals waren gemiddeld gezien meer geneigd naar gezinsbehoud dan studenten.

## **Abstract**

Making decisions about the use of child protection services is a complex matter as the decision taken by a professional can have a major impact on the lives of children and their family. This research mainly focuses on the extent to which personal attitudes about child protection services influence decision-making. Two groups were compared: students and professionals. An online survey provided insight into the personal attitudes of the respondents ( $N=86$ ) about child protection services. Personal attitudes were measured using the Dalglish Scale. The scores on the Dalglish Scale distinguished between a tendency towards family preservation versus a tendency towards child safety. Decision-making was measured based on a fictitious case (vignette). Based on the presented case, the respondents could choose between three youth protection measures: ambulatory care, a supervision order or out-of-home placement. To investigate whether there was a relationship between personal attitudes about youth protection services and the decision-making between students and professionals, correlations were calculated, t-tests were performed, and a multiple regression analysis was used. The results of the study show that personal attitudes about youth protection services influence the use of youth protection measures. The results also show that there were differences in personal attitudes about youth protection services between professionals and students. On average, the professionals weremore inclined towards family preservation than students.

<b>1 Inleiding</b> .....	<b>5</b>
1.1 <i>Besluitvorming in de jeugdbescherming</i> .....	6
1.2 <i>Variabiliteit in de besluitvorming:</i> .....	8
1.3 <i>Persoonlijke attituden ten aanzien van de jeugdbescherming</i> .....	9
1.4 <i>Studenten vs Professionals</i> .....	10
1.5 <i>Huidig onderzoek:</i> .....	10
<b>2 Methode</b> .....	<b>11</b>
2.1 <i>Onderzoeksdesign</i> .....	11
2.2 <i>Populatie en steekproef:</i> .....	12
2.3 <i>Meetinstrument &amp; variabelen</i> .....	12
2.4 <i>Procedure en dataverzameling:</i> .....	14
2.5 <i>Data-analyse</i> .....	15
<b>3 Resultaten</b> .....	<b>16</b>
3.1 <i>Verschil in Persoonlijke Attituden over de Jeugdbescherming tussen Studenten en Professionals</i> .....	16
3.2 <i>Verband tussen de persoonlijke attituden over de jeugdbescherming en de besluitvorming</i> .....	20
3.3 <i>Verschil in besluitvorming tussen studenten en professionals betreffende de jeugdbeschermingsmaatregelen</i> .....	22
3.4 <i>Effect van persoonlijke attituden over de jeugdbescherming op de besluitvorming</i> .....	25
3.5 <i>Assumpties</i> .....	29
<b>4 Conclusie en Discussie</b> .....	<b>31</b>
4.1 <i>Conclusie</i> .....	31
4.2 <i>Discussie</i> .....	32
4.2.1 <i>Beperkingen van het onderzoek:</i> .....	32
4.2.2 <i>Aanbevelingen voor vervolgonderzoek</i> .....	33
4.2.3 <i>Aanbevelingen voor de praktijk:</i> .....	34
<b>Literatuurlijst:</b> .....	<b>34</b>
<b>Bijlage 1: Demografische gegevens van de respondenten</b> .....	<b>39</b>
<b>Bijlage 2: Beginpagina</b> .....	<b>40</b>
<b>Bijlage 3: Dalgleish Scale</b> .....	<b>44</b>
<b>Bijlage 4: Fictieve Casus (vignet)</b> .....	<b>47</b>
<b>Bijlage 5: Jeugdbeschermingsmaatregelen</b> .....	<b>49</b>
<b>Bijlage 6: Eindpagina</b> .....	<b>50</b>

## 1 Inleiding

Jongeren die voor korte of langere tijd uit huis worden geplaatst hebben bijzondere rechten, die zijn vastgelegd in richtlijnen van de Verenigde Naties (Bruning & Van der Zon, 2022). Staten die het Verdrag inzake de Rechten van het Kind hebben bekrachtigd zijn ermee ingestemd dat de staat de taak heeft te waarborgen dat een kind niet wordt gescheiden van zijn of haar opvoeders tegen hun eigen wil in (IVRK 9.1; United Nations, 1989). Sociale voorzieningen binnen de jeugdzorg hebben de mogelijkheid om een kind te scheiden van zijn of haar opvoeders, onder voorbehoud van toetsing door een rechter. Dit mag alleen in het geval dat de scheiding met de opvoeders in het belang is van het kind. Een dergelijk besluit kan alleen genomen worden wanneer is sprake is van verwaarlozing, mishandeling of misbruik van het kind door de opvoeders (United Nations, 1989). In het geval van verwaarlozing, mishandeling of misbruik door de opvoeders zijn de staten eveneens verplicht om jeugdbeschermingsmaatregelen in te zetten op opvoedkundig gebied ten behoeve van de bescherming van het kind. (IVRK 19.1 & 19.2; United Nations, 1989). Staten die lid zijn van de Verenigde naties hebben de verplichting om bij vermoedens van kindermishandeling, verwaarlozing of misbruik een onderzoek te starten en zo nodig in te grijpen (Bruning & Van der Zon, 2022).

De afgelopen jaren heerst er behoorlijke controverse in Europa omtrent het uithuisplaatsen van kinderen aangezien uithuisplaatsen naast het beschermen ook een inbreuk maakt op de fundamentele rechten van kinderen en hun ouders (Bruning & Van der Zon, 2022). In veel Europese lidstaten is deze discussie ontstaan aangezien er weinig consensus is over de intensiteit en snelheid waarmee jeugdbeschermingsinstanties de jeugdbeschermingsmaatregelen inzetten. In de Europese lidstaten zijn er aanzienlijke verschillen tussen de kindbeschermingssystemen (Connolly & Katz, 2019). In sommige landen is de overheid erg terughoudend wat betreft de uithuisplaatsing van kinderen en zijn jeugdbeschermingsmaatregelen vooral gericht op gezinsbehoud. Daartegenover zijn landen die juist erg snel overgaan tot uithuisplaatsing, zelfs voorafgaand aan het inzetten van eventuele andere interventies (Bruning & Van der Zon, 2022).

Naast dat er in Europa veel verschillen zijn tussen landen wat betreft het inzetten van jeugdbeschermingsmaatregelen, zijn er binnen landen ook grote verschillen wat betreft het inzetten van jeugdbeschermingsmaatregelen. Dit onderzoek richt zich voornamelijk op de binnenlandse verschillen van besluitvorming en dan met name in de regio Noord-Nederland. Zo is in het onderzoek van Bruning en Van der Zon (2022) te zien dat er in

Nederland zorgen zijn er over de mate van snelheid waarmee tijdelijke uithuisplaatsingen overgaan tot permanente uithuisplaatsing. Mede door de beschikbaarheid van hulpverleners en de lange wachtlijsten op hulp wordt er eerder overgegaan op een interventie die mogelijk is in plaats van een interventie die het meest passend is (Bruning & Van der Zon, 2022).

Wanneer opvoeders de veiligheid van hun kind niet kunnen waarborgen of wanneer er ernstige problemen in het gezin zijn, kan er sprake zijn van verplichte opgelegde hulp bij de opvoeding van kinderen (Richtlijnen Jeugdhulp, 2022). Deze jeugdbeschermingsmaatregelen verschillen van het inzetten van ambulante hulpverlening in de thuissituatie, tot aan het aanstellen van een voogd of zelfs overgaan tot een uithuisplaatsing van een jeugdige (Janssen, 2020). Zoals eerder gesteld is het doel van het inzetten van een jeugdbeschermingsmaatregel altijd ten behoeve van het kind, echter gaat dit vaak gepaard met bijkomende problemen (De Kwaadsteniet et al., 2013). Kinderen waarbij sprake is van problematiek binnen het gezin krijgen te maken met jeugdbescherming, met als doel het voorkomen van verdere problemen en bieden van veiligheid voor zowel het kind als de opvoeders.

Het inzetten van jeugdbeschermingsmaatregelen kan aanzienlijke effecten hebben op kinderen (Barth, 1995). Kinderen die op jongere leeftijd in aanraking komen met de jeugdhulpverlening hebben op latere leeftijd meer kans op het ontwikkelen van problemen. Uit het onderzoek van Newton et al. (2000) is te zien dat jongeren die op jonge leeftijd (<15) te maken hebben gehad met jeugdbeschermingsmaatregelen op latere leeftijd meer in verband gebracht worden met problemen op het gebied van schoolprestaties, gedragsproblemen en zijn minder zelfvoorzienend (Cook et al., 1991). Het is onduidelijk in hoeverre de problemen groter worden door het inzetten van jeugdbeschermingsmaatregelen. Echter in de praktijk is te zien dat de staat soms te snel over gaat tot het inzetten van jeugdbeschermingsmaatregelen terwijl andere interventies eerder gegrond en passender lijken (De Volkskrant, 2022).

### **1.1 Besluitvorming in de jeugdbescherming**

Besluitvorming in de jeugdbescherming wordt vaak gezien als laatste stap wat betreft de risicobeoordeling voorafgaand aan het inzetten van een jeugdbeschermingsmaatregel (Sobjerg et al., 2019). Jeugdzorgmedewerkers komen vaak in werksituaties terecht waarin ze besluiten maken over de jongeren met wie zij dagelijks werken. Voorafgaand aan het maken van een besluit verzamelen professionals zo veel mogelijk informatie over de

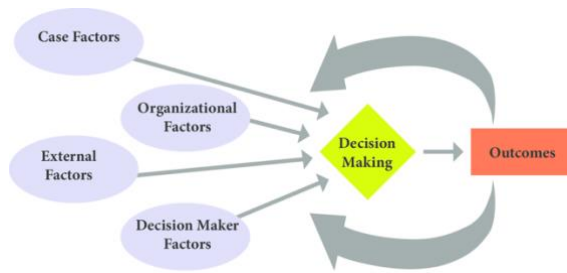
situatie waarvoor zij een afweging moeten maken, dit betreft casus-, gezins- en omgevingsfactoren. Professionals kijken naar de mate waarin deze verschillende factoren met elkaar interacteren en in hoeverre zij een besluit moeten nemen op basis van de vermoedens voor verwaarlozing, mishandeling of misbruik (Benbenishty et al., 2015).

Jeugdprofessionals worden moreel belast met het nemen van beslissingen in het belang van de jeugdige. Het inzetten van jeugdbeschermingsmaatregelen zoals eerder beschreven is een proces waarin jeugdprofessionals regelmatig voor cruciale beslissingen komen te staan die aanzienlijke impact hebben op kinderen en hun gezinnen. (Benbenishty et al., 2015). In sommige gevallen lijkt het inzetten van een jeugdbeschermingsmaatregel erg vanzelfsprekend, echter zijn er veel ‘grijze’ gevallen waarin er onduidelijkheid heerst welk besluit het beste is in het belang van het kind (Benbenishty et al., 2015). Het nemen van een besluit omtrent een jeugdige wordt gezien als een complexe aangelegenheid voor professionals. Waarin in veel gevallen het zelfs voor de meest ervaren en goed geïnformeerde professionals moeilijk is om een besluit te nemen, aangezien niet per definitie duidelijk is welke handelswijze het beste zou zijn. Vaak wordt een professional belast met casussen met een gebrek aan informatie gecombineerd met hoge tijdsdruk in het maken van een besluit (Knorth, 1998; Munro, 2008).

Het nemen van besluiten over het inzetten van jeugdbeschermingsmaatregelen is een complexe aangelegenheid aangezien het nemen van een besluit door een professional een grote impact kan hebben op het leven van kinderen en het gezin (De Kwaadsteniet et al., 2013). De besluitvorming in de jeugdbescherming wordt beïnvloed door verschillende factoren. Om beter te kunnen begrijpen hoe besluiten tot stand komen wordt er veelal gebruik gemaakt van het theoretische raamwerk van Baumann et al. (2013). Het model beschrijft de manier waarop casus-, externe, organisatorische en individuele (professional) factoren de besluitvorming beïnvloeden. Het model van Baumann et al. (2013) is ontwikkeld om de uitkomsten van beslissingen in het welzijn van kinderen te kunnen verklaren. Het theoretisch raamwerk kan eveneens dienen als voorspeller van toekomstige besluiten (Baumann et al., 2013). Dit onderzoek zal zich voornamelijk richten op kenmerken van de besluitvormer, met name de manier waarop de persoonlijke attituden over de jeugdbescherming de besluitvorming beïnvloedt.

Figuur 1

*The Decision-Making Ecology*



*Noot: Overgenomen van Baumann et al. (2013)*

## 1.2 Variabiliteit in de besluitvorming:

Om de rechten van de kinderen en opvoeders consequent te kunnen naleven hebben de professionals de ethische verplichting om soortgelijke gevallen op een gelijke manier te behandelen (Keddel, 2022). Dit houdt in dat casussen met soortgelijke factoren zouden moeten leiden tot dezelfde besluiten. Uit recent onderzoek van Keddel (2022) komt naar voren dat in vergelijkbare gevallen het voor komt dat er ongelijke beslissingen worden genomen. Op een dergelijk moment bestaat er variëteit in het nemen van beslissingen in gelijke gevallen. Enige vorm van consistentie in de besluitvorming is gewenst, aangezien het gaat over besluiten die betrekking hebben op de bescherming en veiligheid van kinderen (Platt & Turney, 2014).

Binnen de jeugdbescherming bestaat een grote variabiliteit wat betreft de besluitvorming (Keddel, 2014). De variabiliteit in beslissingen wordt beïnvloed door verschillende aspecten. Zo kan het gebruik van wisselende methoden voor de risicobeoordeling leiden tot verschillende besluiten. In het onderzoek van Forkby en Höjer (2010) komt naar voren dat de variabiliteit in het maken van besluiten bepaald wordt door verschillende factoren. Enerzijds verklaren zij dit door de onderliggende culturele voorkeur van een land, waarin bijvoorbeeld gezinsbehoud de voorkeur geniet boven verwijdering van een kind. Anderzijds geven zij aan dat variabiliteit in de besluitvorming voortkomt uit de mate waarin besluitvormers de afweging van schade meewegen in het nemen van een besluit (Forkby & Hojer, 2010).

Uit onderzoek van Platt en Turney (2014) komt naar voren dat er een grote variabiliteit is in het nemen van beslissingen. Zij stellen dat het nemen van een beslissingen bemoeilijkt wordt door het samenkomen van een contingent web van (eerderegenoemde) factoren die een



beslissing kunnen beïnvloeden. In ditzelfde onderzoek stellen zij dan ook dat het onmogelijk is om een gestandaardiseerde methode te stellen omtrent het maken van beslissingen ten behoeve van de veiligheid van jeugdigen. Dit komt door dat het besluitvormingsproces talrijke factoren bevat die het besluit beïnvloeden los van de feitelijke casuskenmerken of de richtlijnen van de instantie (Platt & Turney, 2014).

### **1.3 Persoonlijke attituden ten aanzien van de jeugdbescherming**

De persoonlijke kenmerken van professionals, zoals temperament, persoonlijke overtuigingen en persoonlijkheid kunnen het besluitvormingsproces aanzienlijk beïnvloeden (Arad-Davidson & Benbenishty, 2010). In het onderzoek van Horwath et al. (2012) is te zien dat professionalkenmerken zoals de angst voor het nemen van een verkeerde beslissing of de angst voor een reactie van de ouders de besluitvorming beïnvloeden. Wanneer hulpverleners bijvoorbeeld sneller geneigd zijn om jeugdbeschermingsinstanties te wantrouwen of vertrouwen en dit de besluitvorming voor het inzetten van een jeugdbeschermingsmaatregel beïnvloed, dan is het belangrijk om hier oog voor te hebben in het beleid (Arad-Davidson & Benbenishty, 2010). Dit onderzoek richt zich dan ook op de mate waarin persoonlijke attituden over de jeugdbescherming van invloed zijn op de besluitvorming.

De persoonlijke attituden van besluitvormers ten aanzien van de jeugdbescherming kunnen van groot belang zijn in het nemen van een besluit (Bairstow et al., 2010). Hoewel er een toename is wat betreft meldingen van mishandeling, verwaarlozing of misbruik, is er weinig wetenschappelijk onderzoek bekend wat betreft de invloed van persoonlijke attituden op de besluitvorming (Alexander et al., 2022). Dit onderzoek hanteert de volgende definitie wanneer het gaat over attituden: een attitude 'is de mening van besluitvormers ten aanzien van de jeugdbescherming en het inzetten van jeugdbeschermingsmaatregelen'. Een attitude komt voornamelijk tot stand gebaseerd op ervaringen, dit kunnen zowel positieve als negatieve ervaringen zijn (Janse, 2022). Wanneer besluitvormers een negatieve attitude hebben ten aanzien van het inzetten van jeugdbeschermingsmaatregelen, zullen zij wellicht minder snel over gaan tot een daadwerkelijk besluit (Benbenishty et al., 2015). Er zijn aanwijzingen dat het inzetten van een jeugdbeschermingsmaatregel door professionals wordt beïnvloed door de persoonlijke attituden over de jeugdbescherming (Alexander et al., 2022). Het onderzoek van Gambriel (2005) laat zien dat een jeugdbeschermingsprofessional die uitgerust is met positieve attituden over gezinsbehoud kan bijdragen aan het bieden van veiligheid en het herstel van kinderen.

## **1.4 Studenten vs Professionals**

Naast de persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming speelt de mate van ervaring ook een rol wat betreft de besluitvorming over het inzetten van jeugdbeschermingsmaatregelen (Brunnberg & Pećnik, 2006). Dit onderzoek maakt onderscheidt tussen studenten en professionals, met name de mate waarin er verschillen te zien zijn met betrekking tot het nemen van een besluit. In het onderzoek van Delgado et al. (2017) wordt eveneens onderscheidt gemaakt tussen studenten en professionals, hierin is een gelijke verdeeldheid tussen binnen de beide groepen te zien met betrekking tot het inzetten van een interventie. Daarentegen zijn professionals in tegenstelling tot studenten meer geneigd tot hereniging binnen het gezin en zijn studenten sneller geneigd over te gaan tot verwijdering van het kind (Delgado et al., 2017; Middel et al., 2022). Er lijkt een klein verschil te zijn tussen studenten en professionals wat betreft het inzetten van jeugdbeschermingsmaatregelen. Een verschil tussen studenten en professionals is te relateren aan de mate van ervaring die zij hebben opgedaan over de jaren heen. Professionals die langer in het werkveld actief zijn hebben meer kennis opgedaan dan studenten en zullen dit meenemen in de risicobeoordeling ten aanzien van het inzetten van een jeugdbeschermingsmaatregel (Brunnberg & Pećnik, 2006).

## **1.5 Huidig onderzoek:**

In Nederland is er veel wetenschappelijk onderzoek bekend over de impact van het inzetten van jeugdbeschermingsmaatregelen (Bruning & Van der Zon, 2022). Daarentegen is het des te belangrijk om de invloed van persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming en de mate waarop dit de besluitvorming beïnvloed mee te nemen in wetenschappelijk onderzoek. Aangezien het gaat om veelal een ingrijpend besluit is het essentieel om te onderzoeken waar de variabiliteit in de besluitvorming uit bestaat (Baumann et al., 2013). Het is belangrijk om te onderzoeken in welke mate de persoonlijke attitudes van invloed zijn op de variabiliteit die ontstaat bij besluitvorming. Dit omdat de gevolgen van een uithuisplaatsing vaak onomkeerbaar zijn en een groot effect hebben op kinderen en hun gezin (Bruning & Van der Zon, 2022). Anderzijds is het van maatschappelijk belang om inzicht te krijgen op welke manier de persoonlijke attitudes in relatie staan met het inzetten van een jeugdbeschermingsmaatregel.

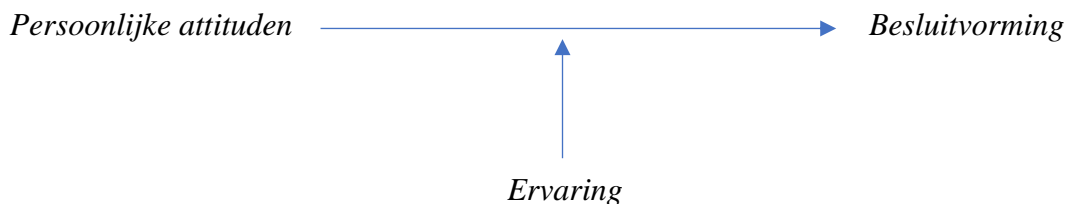
In dit onderzoek wordt er gekeken of er een verband is tussen de persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming en de mate waarin het de besluitvorming beïnvloed. Vandaar dat

de volgende onderzoeksvraag centraal staat: In welke mate is er een verband tussen persoonlijke attituden van jeugdprofessionals over de jeugdbescherming en de besluitvorming bij het inzetten van interventies door toekomstige- en huidige professionals bij vermoedens van verwaarlozing of kindermishandeling?

Daarnaast wordt er in dit onderzoek ook gekeken in welke mate er verschillen zijn in de besluitvorming tussen studenten en professionals bij het inzetten van een jeugdbeschermingsmaatregelen. Dit wordt onderzocht door de volgende deelvragen te beantwoorden:

- *In hoeverre zijn er verschillen te zien tussen studenten en professionals wat betreft de persoonlijke attituden over de jeugdbescherming?*
- *In hoeverre is er een verband tussen persoonlijke attituden over de jeugdbescherming en besluitvorming bij het inzetten van interventies?*
- *In hoeverre verschillen studenten en professionals in het nemen van besluiten omtrent het inzetten van een interventie bij vermoedens van verwaarlozing of kindermishandeling?*

### **Figuur 2. Conceptueel Model**



## **2 Methode**

### **2.1 Onderzoeksdesign**

In dit kwantitatief onderzoek wordt er gebruikt gemaakt van een vignetdesign om te onderzoeken in welke mate persoonlijke attituden over de jeugdbescherming van invloed zijn in het besluitvormingsproces. Het doel van het toepassen van een vignet is studie is door middel van een vignet (voorbeeldcasus) de overtuigingen, houding of mening met betrekking tot het gerepresenteerde scenario naar voren te brengen (Taylor, 2006). In dit onderzoek werden de respondenten een vignet getoond waarbij mogelijk sprake was van

kindermishandeling. Aan de hand van het vignet kunnen de respondenten aangeven welke interventie of jeugdbeschermingsmaatregel zij het meest passend vonden. Naast het gebruik van het vignet, werden er in de enquête ook vragen gesteld over besluitvorming, persoonlijke attitudes en nog andere onderwerpen.

## **2.2 Populatie en steekproef:**

De populatie van het onderzoek bestond uit studenten ( $n=52$ ) die onderwijs volgden aan het HBO, WO in het Nederlandse onderwijs, waarbij ze een studie volgden die kan leiden tot een carrière in de jeugdbescherming. De inclusiecriteria die is gehanteerd was dat de studenten die meededen aan het onderzoek een studie moesten volgen binnen het sociale domein, hierbij kan gedacht worden aan (ortho)pedagogiek, pedagogische wetenschappen, onderwijswetenschappen, lerarenopleiding, psychologie, sociologie, maatschappelijke werk, sociaalpedagogische hulpverlening of social work. Studenten met soortgelijke studie richtingen vallen ook onder de respondenten.

Naast studenten bestond de onderzoekspopulatie uit professionals ( $n=34$ ) die werkzaam waren in het domein van de jeugdhulp, maatschappelijke ondersteuning, kinderopvang, gezondheidszorg en/of onderwijs. De inclusiecriteria die daarvoor is gehanteerd was dat de professionals tijdens deze werkzaamheden in aanraking moesten komen met ouders, kinderen en/of gezinnen waarbij er vermoedens zijn van kindermishandeling. Dit kan zowel incidenteel (een tot enkele keren per jaar) of op dagelijkse basis zijn. De onderzoekspopulatie bestond uit professionals die behoren tot de groep die de wettelijke verplichting hadden om de meldcode kindermishandeling na te leven.

Er waren in totaal 149 personen die de enquête geopend hebben, echter is het daadwerkelijke aantal respondenten gereduceerd tot bruikbare enquêtes aangezien een aantal respondenten de enquête niet volledig had ingevuld, wat maakte dat de data als niet bruikbaar werd gezien. Hierin is ook de groep meegenomen die na het lezen van de informatie over het onderzoek wellicht is afgehaakt. Na het verwijderen van onbruikbare gegevens blijven er in totaal 86 bruikbare respondenten over die tot de onderzoekspopulatie behoren. De demografische gegevens van de respondenten zijn weergegeven in bijlage 1.

## **2.3 Meetinstrument & variabelen**

### **2.3.1 Vignet**

Het vignet representeert een melding die is gedaan bij Veilig Thuis naar aanleiding

van vermoedens van kindermishandeling ofwel verwaarlozing. De melding gaat over een achtjarige, Kevin, die samenwoont met zijn moeder Linda. Er is een melding gedaan door buurvrouw bij Veilig Thuis. De buurvrouw had gehoord dat moeder richting haar zoon schreeuwde. Naast het horen van bepaalde geluiden zie de buurvrouw vaak een onverzorgde Kevin, zonder toezicht door de wijk lopen. Naast de gegevens over de melding werden er in het vignet nog enige kenmerken over het gezin genoemd. Naast de gegevens van de buurvrouw werd er nog een beeld geschetst van Kevin op school en signalen die door de leraar werden opgemerkt. De volledige versie van het vignet is te lezen in bijlage 4.

### 2.3.2 Persoonlijke attituden ten aanzien van de jeugdbescherming

De onafhankelijke variabele die in dit onderzoek centraal staat zijn de persoonlijke attituden ten aanzien van de jeugdbescherming. De attituden van de respondenten over de jeugdbescherming zijn gemeten middels de Dalglish scale. De respondenten zijn 6 stellingen over de jeugdbescherming voorgelegd en middels de Dalglish scale konden de respondenten aangeven in welke mate zij zich konden vinden in de stelling omtrent de jeugdbescherming (Hollinshead et al., 2021). De Dalglish Scale is een instrument dat is ontworpen om te meten wat de overtuigingen van mensen zijn jegens gezinsbehoud versus het bewaken van de kind veiligheid (Fluke et al., 2016). De respondenten konden kiezen tussen twee items. Het ene item was gericht op het de mening omtrent gezinsbehoud (bijv. *Gezinnen zijn de beste plek voor kinderen om hun volledig potentieel te bereiken*). Het andere item was meer gericht op de attitude jegens de jeugdbescherming (bijv. *Jeugdbeschermingswerk moet gericht zijn op het bij elkaar houden van het gezin*). De respondenten werden gevraagd om een stelling te kiezen die het beste paste bij hun persoonlijke overtuiging. Aan de hand van een 5 punts Likert-schaal (1 = erg zwak, 5 = erg sterk) konden de respondenten aangeven in welke mate zij de gekozen stelling de voorkeur gaven ten opzichte van de niet gekozen stelling. De gewogen scores konden resulteren in een totaalscore tussen de -30 (waarin de voorkeur meer naar gezinsbehoud neigt) tot + 30 (waarin de voorkeur vooral naar de kindveiligheid neigt). De volledige Dalglish Scale is terug te vinden in bijlage 3.

De persoonlijke attituden van de respondenten over de jeugdbescherming zijn gemeten middels de Dalglish scale. De betrouwbaarheid van dit instrument is vastgesteld door de interne consistentie te onderzoeken middels het berekenen van de Chronbach's alpha. De Chronbach's Alpha is berekend door een eerdere studie, die online toegankelijk is, waarbij ook de Dalglish Scale is toegepast. In het onderzoek van Middel

et al. (2022a) betreft de Chronbach's Alpha's  $\alpha = .657$ . Wanneer de Chronbach's Alpha  $.60$  is of lager betekent een lage betrouwbaarheid. De Chronbach's alpha in tussen de  $0.60$  tot  $0.80$  wordt gezien als middelmatig betrouwbaar (Daud et al., 2018).

### **2.3.3 Besluitvorming**

De afhankelijke variabele die in dit onderzoek centraal staat is de besluitvorming. Om de besluitvorming van de respondenten van het onderzoek in kaart te brengen is er een vignet aan de respondenten voorgelegd. Elke respondent is gevraagd om een interventie te kiezen passend bij het vignet. De keuze die de respondenten hierin hadden was dat zij onderscheidt konden maken in welke in te zetten interventie; 1) Ambulante hulpverlening (hulp in de thuissituatie), 2) Ambulante hulpverlening waarbij een ondertoezichtstelling (OTS) voor de jeugdige wordt aangevraagd, 3) Een uithuisplaatsing. De scores werden gemeten aan de hand van een zeven punt Likert-schaal (De scores lagen tussen de  $-3$  (Heel erg mee oneens) en  $+3$  (Heel erg mee eens). De respondenten konden een totaalscore tussen de  $-9$  en  $+9$  halen op alle 3 de interventies. Een overzicht van de keuzes voor jeugdbeschermingsmaatregelen is terug te vinden in bijlage 5.

### **2.3.4 Studenten vs. Professionals**

In dit onderzoek is er onderscheidt gemaakt tussen studenten en professionals, met als doel om te onderzoeken in welke mate er verschillen zijn tussen de scores van studenten en professionals. Deze onafhankelijke variabele is meegenomen om te onderzoeken in hoeverre er een verschil is tussen het professionalkenmerk ervaring tussen de groepen studenten en professionals.

## **2.4 Procedure en dataverzameling:**

Het verzamelen van de data heeft plaatsgevonden in de periode van oktober 2022 tot eind november 2022. De enquête is afgenomen middels het softwareprogramma Qualtrics. Dit programma biedt de mogelijkheid om online enquêtes af te nemen.

De respondenten zijn benaderd door 4 onderzoekers. Gedurende een college zijn studenten van zowel het HBO als WO-onderwijs benaderd om de enquête in te vullen. De studenten zijn naast de colleges ook benaderd via sociale media. Naast het benaderen van studenten zijn ook professionals benaderd, per mail of mondeling zijn ze gevraagd om deel te nemen aan dit onderzoek. Aan het begin van deze vragenlijst is gevraagd of de

respondenten toestemming gaven om de antwoorden voor wetenschappelijke doeleinden te gebruiken (bijlage 2). Na het geven van de toestemming, startte de afname van de vragenlijst. De gegevens zijn geanonimiseerd, hierdoor zijn uiteindelijk de ingevulde gegevens niet meer terug te herleiden naar de respondent.

Dit onderzoek is goedgekeurd door de ethische commissie Pedagogische- en Onderwijswetenschappen van de Rijksuniversiteit Groningen. Huidig onderzoek maakt onderdeel uit van een groter onderzoek. Namelijk naar hoe percepties van besluitvormers over armoede invloed hebben op de uiteindelijke besluitvorming over jeugdbeschermingsinterventies.

### 2.5 Data-analyse

De gegevens zijn geanalyseerd en verwerkt middels SPSS Statistics 26. Er zijn beschrijvende statistieken uitgevoerd om de demografische kenmerken weer te geven. Om de demografische gegevens te representeren zijn er beschrijvende statistieken uitgevoerd. Eveneens zijn er beschrijvende statistieken uitgevoerd voor de persoonlijke attitudes en de jeugdbeschermingsmaatregelen. Dit is gedaan middels frequentieverdelingen, spreiding en gemiddelden.

De resultaten betreffende de eerste deelvraag vormen een beeld van de representatie van de mate waarin persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming samenhangen met het wel of niet inzetten van een interventie. Middels beschrijvende statistiek is vastgesteld wat de scores zijn wat betreft de persoonlijke attitudes jegens de jeugdbescherming. Dit is gedaan middels frequenties, gemiddelde scores en de standaarddeviaties. Naast de beschrijvende statistiek is er ook bivariate statistiek uitgevoerd om te onderzoeken in welke mate er een verband is tussen de persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming en de besluitvorming bij het inzetten van interventies. Door het berekenen van een Pearson's  $r$  is geanalyseerd in welke mate er een verband is tussen de persoonlijke attitudes en de besluitvorming. De correlaties zijn met behulp van een tabel inzichtelijk gemaakt.

De tweede en derde deelvraag zijn eveneens door middel van beschrijvende statistiek geanalyseerd. De scores van de gemiddelden van studenten en professionals zijn met elkaar vergeleken. Om antwoord te geven op de deelvragen twee en drie is er gebruik gemaakt van een onafhankelijke T-Test. Deze test is toegepast om te onderzoeken of de gemiddelden van de twee verschillende groepen (studenten & professionals) significant van elkaar verschillen. Zo is gekeken over in er verschillen waren wat betreft de persoonlijke attitudes van studenten vs professionals. Daarnaast is gekeken of er verschillen in de

gemiddelde scores waren wat betreft het inzetten van de jeugdbeschermingsmaatregelen. Een p-waarde van  $<0,05$  wordt als statistisch significant gezien; er is tweezijdig getoetst. Voorafgaand is gekeken of er aan de assumpties is voldaan. Er is gewerkt met onafhankelijke personen binnen de twee groepen. Het voldeed aan de voorwaarde voor minimale steekproef van 30 respondenten, er was sprake van een normale verdeling wat betreft de afhankelijke variabelen. Ook voldeed de data aan de assumptie dat de afhankelijke variabele op ratio- of intervalniveau is gemeten (Agresti, 2017).

Om de hoofdvraag te beantwoorden is er een multiple regressieanalyse uitgevoerd. Door het toepassen van de multiple regressieanalyse, is er gekeken of er een effect te zien was tussen de persoonlijke attituden (onafhankelijke variabele) tussen de groepen professionals & studenten (onafhankelijke variabele) op de afhankelijke variabele; besluitvorming over de jeugdbeschermingsmaatregelen. Naast het meten van het hoofdeffect is er eveneens gemeten of er sprake was van een interactie-effect. Hier is er nog gekeken in welke mate het effect van de persoonlijke attituden van invloed is op de besluitvorming en in welke mate dit afhangt van de verschillend respondenten (studenten vs professionals).

### **3 Resultaten**

In totaal hebben 149 respondenten de enquête geopend. Uiteindelijk zijn er 86 bruikbare samples gebruikt voor de analyses. Er zijn 57 onbruikbare enquêtes verwijderd, deze enquêtes worden als onbruikbaar gezien aangezien deze enquêtes niet of niet volledig waren ingevuld. Tot slot zijn er nog 6 enquêtes verwijderd. Deze enquêtes waren wel ingevuld echter hadden betref dit enquêtes waarbij de leestijd van het vignet 44 of minder was. Hiermee voldeden ze niet aan de kwaliteitseisen van dit onderzoek.

#### **3.1 Verschil in Persoonlijke Attituden over de Jeugdbescherming tussen Studenten en Professionals**

Om antwoord te geven op de deelvraag: *‘In hoeverre zijn er verschillen te zien tussen studenten en professionals wat betreft de persoonlijke attituden over de jeugdbescherming?’* zijn descriptieve gegevens van de studenten en de professionals geanalyseerd. De descriptieve gegevens zijn middels een overzicht weergegeven in tabel 2. Deze tabel geeft inzicht in de totale scores van de respondenten wat betreft de persoonlijke attituden over de jeugdbescherming. Daarnaast is er in de tabel ook onderscheid gemaakt tussen de twee



verschillende groepen, studenten en professional.

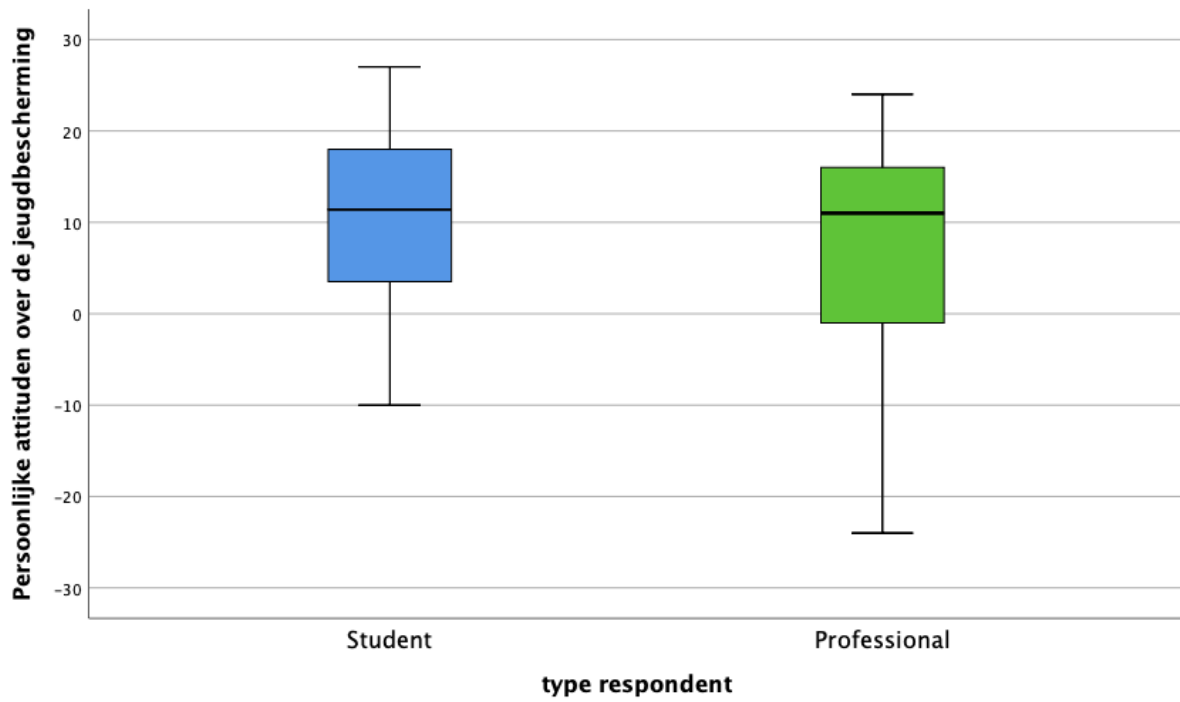
Er kon een totale scores tussen de -30 en + 30 behaald worden. Zoals eerder vermeld neigde een score van -30 meer naar gezinsbehoud en + 30 meer naar kindveiligheid. De scores van de studenten en professionals zijn weergegeven in tabel 2. De totale scores van de groep wat betreft de persoonlijke attituden over de jeugdbescherming neigde meer naar gezinsveiligheid ( $M=9.40$ ,  $SD = 10.90$ ). In figuur 2 is te zien dat de mediaan in beide groepen ongeveer gelijk is. Echter zijn er wel verschillen te zien tussen de studenten en de professionals. De studenten scoren hoger en neigen meer naar kindveiligheid dan de professionals ( $M=10.54$ ,  $SD =9.50$ ). De scores van de professionals neigen eveneens meer naar kindveiligheid echter liggen deze scores wel lager dan die van de studenten ( $M = 7.68$ ,  $SD = 12.60$ ). Opvallend is dat de spreiding bij studenten minder is bij de professionals. De range van de scores van studenten ligt tussen de -10 en + 27. Bij de professionals is de spreiding tussen de -24 en + 24. Uit de t-toets blijkt dat er geen significante verschillen zijn tussen de groep studenten en professionals ( $t(84) = 1.2$ ,  $p < .233$ )

### 3.1.1 Betrouwbaarheid Dagleish Scale

De interne consistentie van de Dagleish Scale is berekend middels de Chronbach's Alpha  $\alpha$ . De Dagleish Scale betrof een Chronbach's Alpha's  $\alpha$  van .650. In het onderzoek van Middel et al. (2022a), waar ook gebruik is gemaakt van de Dagleish Scale, betrof de Chronbach's Alpha's  $\alpha = .657$ , de interne consistentie komt redelijk goed overeen met dit onderzoek.

**Figuur 2**

*Boxplot scores Dagleish Scale voor de groep studenten en professionals*



*Noot. - 30 = neigt naar gezinsbehoud, + 30 neigt naar kindveiligheid*

EFFECT VAN PERSOONLIJKE ATTITUDEN OP DE BESLUITVORMING

**Tabel 2**

*De Dalglish Scale voor Persoonlijke Attituden*

	Totaal (n = 86)				Student (n = 52)				Professionals (n= 34)						
	M	SD	min	max	M	SD	min	max	M	SD	min	max	t-waarde	df	Sig. (2- tailed)
Persoonlijke attitude over de Jeugdbescherming	9.40	10.90	- 24.00	27.00	10.54	9.50	-10.00	27.00	7.68	12.60	24.00	24.00	1.200	84	.233

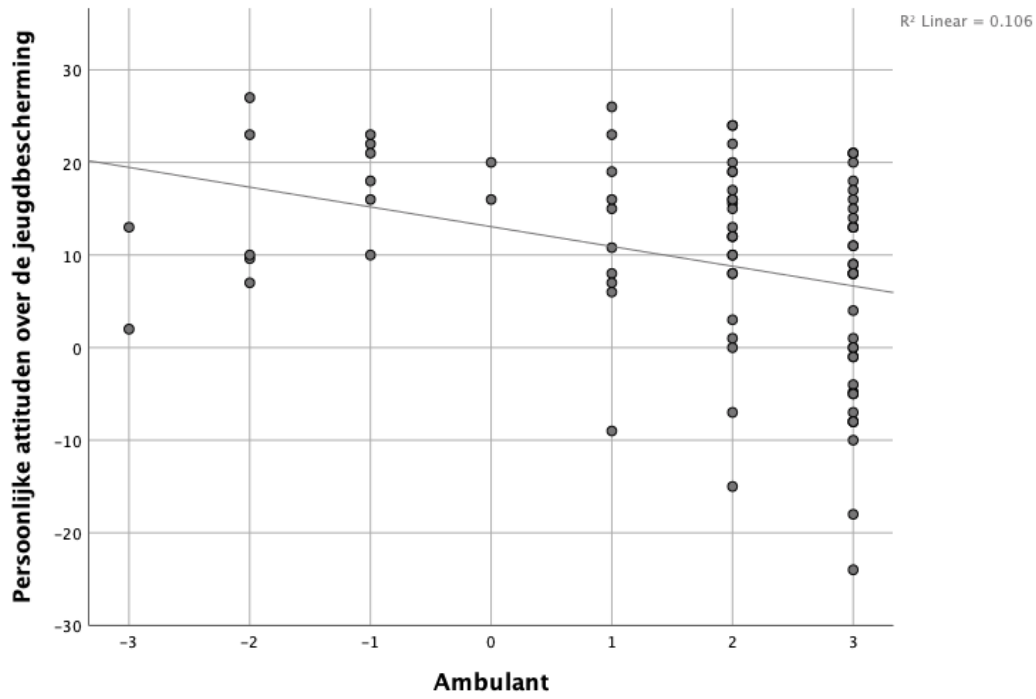
### 3.2 Verband tussen de persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming en de besluitvorming

Om antwoord te geven op de deelvraag; *'In hoeverre is er een verband tussen persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming en besluitvorming bij het inzetten van interventies?'* zijn de correlaties tussen de onafhankelijk variabele persoonlijke attitudes en de afhankelijk variabele besluitvorming van jeugdbeschermingsmaatregelen berekend. Uit tabel 3 blijkt dat de persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming van de respondenten significant negatief samenhangt met de inzet van ambulante hulpverlening. Dit wil zeggen dat een hoge score op de Dalglish Scale, dus meer geneigd naar kindveiligheid, minder snel geneigd is om over te gaan tot het inzetten van ambulante hulpverlening. De correlatie tussen de score op de Dalglish Scale en ambulante hulpverlening significant ( $r = -.325, p = <.002$ ). De samenhang is weergegeven in figuur 3.

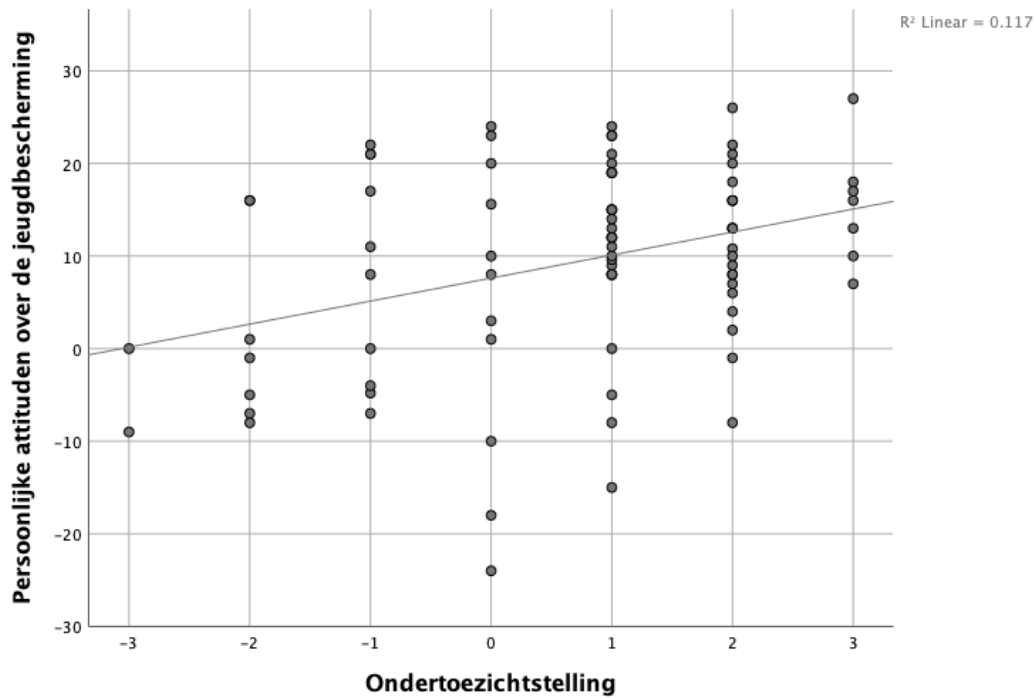
Daarentegen correleren de persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming en de jeugdbeschermingsmaatregel ondertoezichtstelling (OTS) positief met elkaar. Dit wil zeggen wanneer de respondent een hoge score heeft op de Dalglish Scale, die meer neigt naar kindveiligheid, sneller geneigd is om de jeugdbeschermingsmaatregel OTS in te zetten. De correlatie tussen de score op de Dalglish Scale en jeugdbeschermingsmaatregel OTS is significant ( $r = .342, p = <.001$ ). De samenhang is weergegeven in figuur 4.

Tot slot is een positieve significante samenhang tussen de persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming en de jeugdbeschermingsmaatregel 'uithuisplaatsing' (UHP). De correlatie tussen de score op de Dalglish Scale en jeugdbeschermingsmaatregel UHP is significant ( $r = .418, p = <.000$ ). De samenhang is weergegeven in figuur 5.

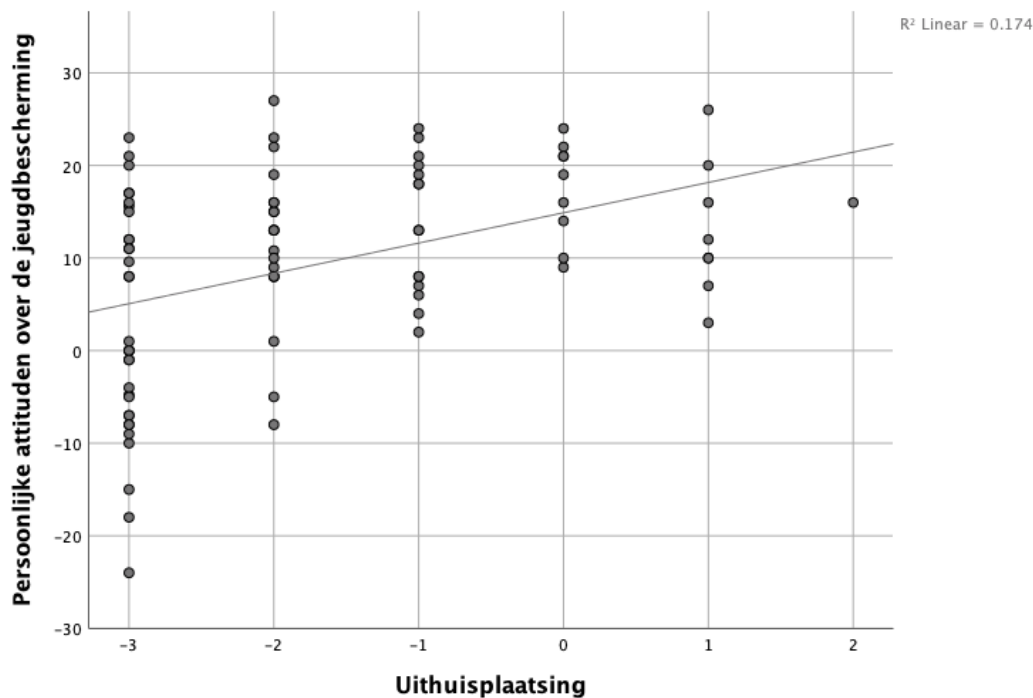
# EFFECT VAN PERSOONLIJKE ATTITUUDEN OP DE BESLUITVORMING



*Figuur 3. Correlatie Dalgleish Scale x Ambulante hulpverlening*



*Figuur 4. Correlatie Dalgleish Scale x Ondertoezichtstelling*



*Figuur 5. Correlatie Dalgleish Scale x Uithuisplaatsing*

### 3.3 Verschil in besluitvorming tussen studenten en professionals betreffende de jeugdbeschermingsmaatregelen

Om antwoord te geven op de deelvraag: ‘*In hoeverre verschillen studenten en professionals in het nemen van besluiten omtrent het inzetten van een interventie bij vermoedens van verwaarlozing of kindermishandeling?*’ zijn de gegevens geanalyseerd middels descriptieve statistiek. Er is onderscheid gemaakt tussen de drie verschillende mogelijkheden voor jeugdbeschermingsmaatregelen, namelijk; ambulante hulpverlening (ambulant), ondertoezichtstelling (OTS) en uithuisplaatsing (UHP). Naast dat de totaalscores zijn geanalyseerd, is er ook onderscheid gemaakt tussen de scores van de twee groepen; studenten en professionals.

#### 3.3.1 Totale scores van alle respondenten

In tabel 4 zijn de scores weergegeven. Hierin is te zien dat de scores van alle respondenten gemiddeld gezien het hoogste was bij de jeugdbeschermingsmaatregel inzetten van ambulante hulpverlening ( $M = 1.71, SD = 1.65$ ). De jeugdbeschermingsmaatregel uithuisplaatsing had de laagste score ( $M = -1.67, SD = 1.38$ ). De scores van de jeugdbeschermingsmaatregel ondertoezichtstelling zit qua score tussen beide scores in ( $M = 0.72, SD = 1.49$ ). Over het algemeen gezien komt uit de scores naar voren dat de

respondenten in zekere mate eerder de keuze zouden maken om over te gaan tot het inzetten van ambulante hulpverlening dan overgaan tot een uithuisplaatsing. In de analyse is te zien dat er voor de jeugdbeschermingsmaatregel ondertoezichtstelling een significant effect is gevonden ( $t(84) = 3.37, p = .001$ ).

### **Ambulante Hulpverlening**

De studenten scoren gemiddeld gezien lager op het inzetten van ambulante hulpverlening ( $M = 1.54, SD = 1.75$ ). De professionals neigden meer naar het inzetten van deze jeugdbeschermingsmaatregel ( $M = 1.97, SD = 1.47$ ). Overall gezien zijn professionals eerder dan de studenten geneigd om ambulante hulpverlening in te zetten. Er is geen significant effect te zien bij de jeugdbeschermingsmaatregel ambulante hulpverlening ( $t(78.93) = -1.24, p = .220$ ).

### **Ondertoezichtstelling**

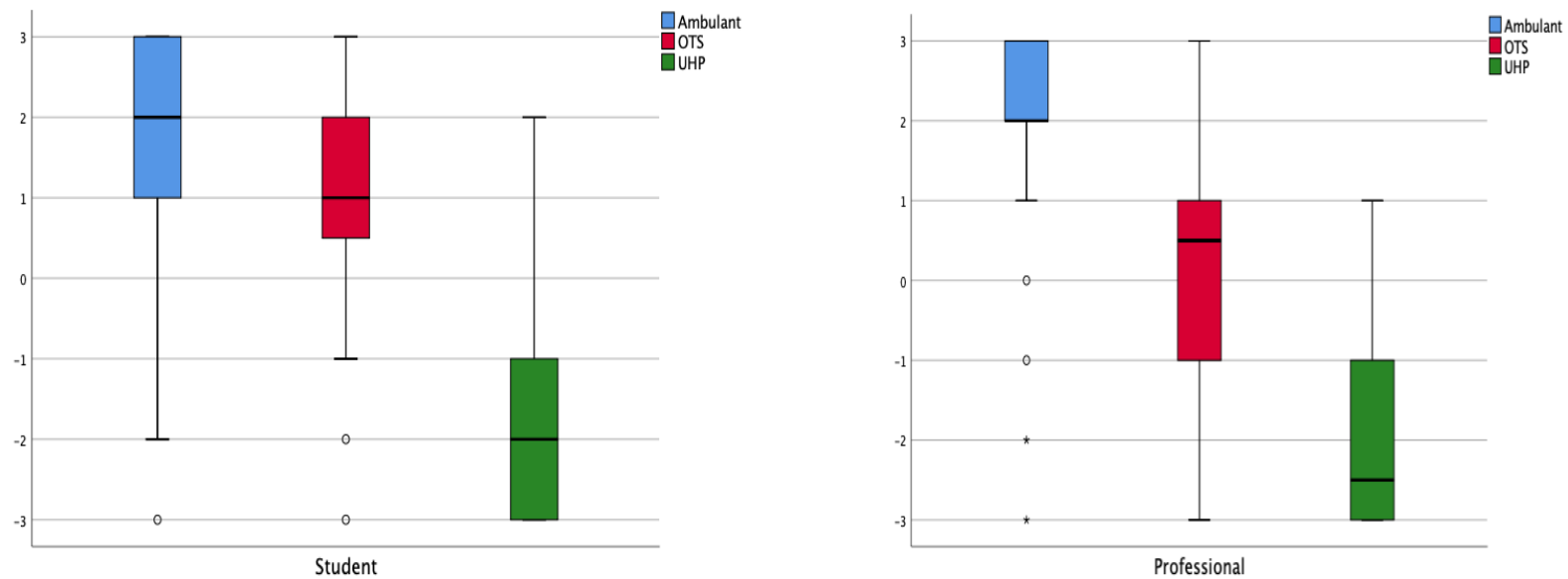
De professionals lijken het gemiddeld gezien niet heel erg een maar ook niet heel erg oneens te zijn met het inzetten van een ondertoezichtstelling aangezien de score rond de 0 ligt ( $M = 0.09, SD = 1.52$ ). In tegenstelling tot de studenten die een hoger gemiddelde scoorden ( $M = 1.13, SD = 1.33$ ). Er lijkt een significant effect te zien zijn voor de jeugdbeschermingsmaatregel ondertoezichtstelling ( $t(84) = 3.37, p = .001$ ).

### **Uithuisplaatsing**

De studenten lijken het eerder eens te zijn met het overgaan tot uithuisplaatsing dan de professionals ( $M = -1.48, SD = 1.42$ ). Het gemiddelde van de professionals ligt dan ook lager dan die van de studenten ( $M = -1.97, SD = 1.29$ ). Dat wil zeggen dat de professionals sneller neigde naar een score van -3, wat representeerde dat ze het heel erg oneens waren met een uithuisplaatsing. Wat hierin opvallend is dat de spreiding binnen de scores van de professionals minder ver uit elkaar ligt dan bij de studenten. In de groep professionals is er geen een respondent die een score hoger dan 1 weergeeft, in tegenstelling tot de studenten waar het gemiddelde hoger ligt ( $M = -1.48$ ) en de spreiding groter is. Er lijkt geen significant effect te zijn voor de jeugdbeschermingsmaatregel uithuisplaatsing ( $t(84) = 1.64, p = .109$ ).

**Figuur 7**

*Boxplot van de besluiten voor jeugdbeschermingsmaatregelen voor de groep studenten & professionals*



*Noot. De likertschaal is op de Y-as weergegeven (-3 = heel erg mee oneens tot 3= heel erg mee eens)*



### **3.4 Effect van persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming op de besluitvorming**

Om een antwoord te geven op de hoofdvraag; '*In welke mate is er een verband tussen persoonlijke attitudes van jeugdprofessionals over de jeugdbescherming en de besluitvorming bij het inzetten van interventies door toekomstige- en huidige professionals bij vermoedens van verwaarlozing of kindermishandeling?*' zijn er een aantal regressieanalyses uitgevoerd. Deze zijn weergegeven in tabel 5.

#### **3.4.1 Hoofdeffect van persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming op de besluitvorming**

##### **Ambulante hulpverlening (1):**

In het eerste model is te zien dat de persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming significant negatief samenhangen met het inzetten van de jeugdbeschermingsmaatregel ambulante hulpverlening ( $B = -0.05$ ,  $t = -3.0$ ,  $p = .003$ ). Dat wil zeggen wanneer iemand hoger scoort op de Dalglish Scale de keuze voor ambulante hulpverlening op de Likertschaal met 0.05 afneemt. De totale variantie wordt voor 12% verklaard door de variabelen ( $R^2 = .12$ ). Het type respondent lijkt geen significant voorspeller te zijn om over te gaan tot het inzetten van ambulante hulpverlening ( $B = .30$ ,  $t = .84$ ,  $p = .401$ ).

##### **Ondertoezichtstelling (2):**

In het tweede model is te zien dat er wederom een negatief significant effect vast te stellen wat betreft de persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming en het inzetten van de jeugdbeschermingsmaatregel ondertoezichtstelling ( $B = -.042$ ,  $t = 3.07$ ,  $p = .003$ ). Dat wil zeggen dat iemand die meer naar gezinsbehoud neigt minder snel over zal gaan tot het inzetten van de jeugdbeschermingsmaatregel ondertoezichtstelling. In tegenstelling tot de jeugdbeschermingsmaatregel ambulante hulpverlening, lijkt het in dit model het type respondent wel een significant voorspeller voor het inzetten van een ondertoezichtstelling ( $B = -.93$ ,  $t = -3.10$ ,  $p = .003$ ). Dat wil zeggen dat een professional minder snel geneigd zijn om de jeugdbeschermingsmaatregel ondertoezichtstelling in te zetten dan studenten. Wanneer iemand geen student maar een professional is, neemt de score op de Likertschaal met 0.93 af bij het besluit voor een ondertoezichtstelling. Model 2 wordt gezien als statistisch significant ( $F = 10.94$ ,  $p = <.001$ ). De totale variantie wordt voor 20 % verklaard door de variabelen ( $R^2 = .20$ ).

### **Uithuisplaatsing (3):**

In het derde model is te zien dat er een positieve significante samenhang is tussen de variabele persoonlijke attituden over de jeugdbescherming en het inzetten van de jeugdbeschermingsmaatregel uithuisplaatsing ( $B = .05$ ,  $t = 4.03$ ,  $p = .000$ ). Dat wil zeggen dat iemand die een hogere score op de Dalglish Scale heeft, dus meer naar kindveiligheid neigt, eerder zal overgaan tot het inzetten van de jeugdbeschermingsmaatregel uithuisplaatsing. Het type respondent lijkt geen significante voorspeller te zijn voor het besluit wat betreft het inzetten voor de jeugdbeschermingsmaatregel uithuisplaatsing ( $B = -.34$ ,  $t = -1.2$ ,  $p = .23$ ). Model 3 wordt gezien als statistisch significant ( $F = 9.67$ ,  $p = <.000$ ). De totale variantie wordt voor 19% verklaard door de variabelen ( $R^2 = .19$ ).

## EFFECT VAN PERSOONLIJKE ATTITUDEN OP DE BESLUITVORMING

Tabel 5

Hoofdeffect		Unstandardized Coëfficiënts						
Model		B	Std. Error	t	Sig.	R <sup>2</sup>	F	
1 Ambulant	(Constant)	2.04	.28	7.43	.000	.12	5.30**	
	Dagleish Scale	-.05	.16	-3.0	.003			
	Professional	.30	.35	.84	.401			
2 OTS	(Constant)	.70	.24	2.97	.004	.20	10.94***	
	Dagleish Scale	-0.42	.14	3.07	.003			
	Professional	-.93	.30	-3.10	.003			
3 UHP	(Constant)	-2.02	.22	-9.17	.000	.19	9.67***	
	Dagleish Scale	.05	.01	4.03	.000			
	Professional	-.34	.28	-1.2	.230			

*Hoofdeffect van persoonlijke attituden over de jeugdbescherming en type respondent op Besluitvorming*

*Noot. \*p<.05. \*\*p<.01. \*\*\*p<.001;*

*Noot. Referentiecategorie van Professional is student*

### **3.4.2 Interactie-effect van persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming op de besluitvorming en het type respondent**

**Ambulante hulpverlening Interactie-effect (4):** In model 4 is te zien dat de onafhankelijke variabele persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming een significante voorspeller lijkt te zijn voor het inzetten van ambulante hulpverlening. Het interactie-effect blijkt niet significant te zijn ( $B = .04$ ,  $t = 1.58$ ,  $p = .119$ ). Dat wil zeggen dat het onwaarschijnlijk is dat de persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming en het inzetten van ambulante hulpverlening afhankelijk is van het type besluitvormer (professional of studenten). Echter is model 4 wel significant ( $F = 4.16$ ,  $p < .01$ ). De totale variantie wordt voor 36% verklaard door de variabelen ( $R^2 = .36$ ).

**Ondertoezichtstelling Interactie-effect (5):** In model 5 is te zien dat het type respondent geen significante voorspeller lijkt te zijn voor het inzetten van de jeugdbeschermingsmaatregel ondertoezichtstelling ( $B = -.52$ ,  $t = -1.36$ ,  $p = .179$ ). Het lijkt dus onwaarschijnlijk dat het inzetten van een dergelijke maatregel afhankelijk is van het type besluitvormer. Daarentegen lijkt er wel een positief significant effect te zien tussen de Dalglish Scale en de jeugdbeschermingsmaatregel ondertoezichtstelling ( $B = .06$ ,  $t = 3.3$ ,  $p = .001$ ). Dat wil zeggen wanneer een respondent een hogere score heeft de Dalglish Scale, dus meer neigt naar kindveiligheid, in meerdere mate het eens is met het inzetten van een ondertoezichtstelling. Het interactie-effect blijkt niet significant te zijn ( $B = -.04$ ,  $t = 1.64$ ,  $p = .106$ ). Dat wil zeggen dat het onwaarschijnlijk is dat de persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming en het inzetten van een ondertoezichtstelling afhankelijk is van het type besluitvormer (professional of student). Echter is model 5 wel significant ( $F = 8.33$ ,  $p < .001$ ). De totale variantie wordt voor 48 % verklaard door de variabelen ( $R^2 = .48$ ).

**Uithuisplaatsing Interactie-effect (6):** In model 6 is te zien dat het type respondent geen significante voorspeller lijkt te zijn voor het inzetten van de jeugdbeschermingsmaatregel uithuisplaatsing ( $B = -.10$ ,  $t = -.26$ ,  $p = .795$ ). Daarentegen lijkt er wel een positief significant effect te zijn tussen de Dalglish Scale en de jeugdbeschermingsmaatregel uithuisplaatsing ( $B = .07$ ,  $t = 4.37$ ,  $p = .000$ ). Dat wil zeggen wanneer een respondent een hogere score heeft de Dalglish Scale, dus meer neigt naar kindveiligheid, in meerdere mate het eens is met het inzetten van een uithuisplaatsing. Het interactie-effect blijft niet significant te zijn ( $B = -.03$ ,  $t$

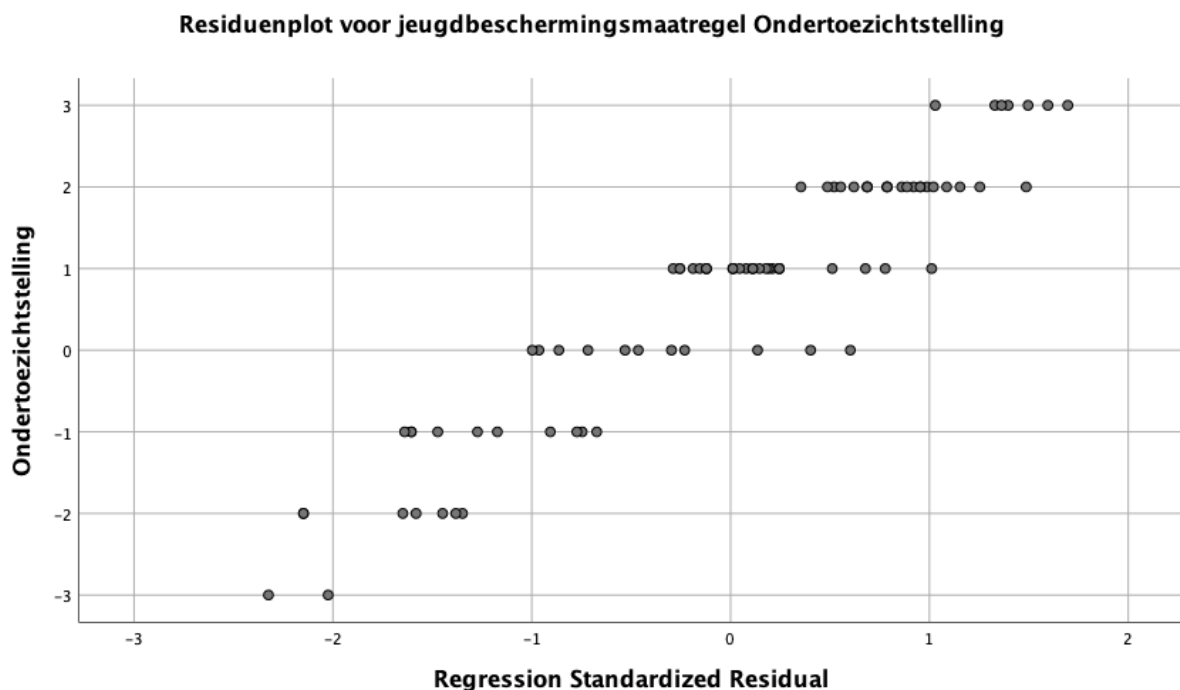
= -1.60,  $p = .11$ ). Dat wil zeggen dat het onwaarschijnlijk is dat de persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming en het inzetten van een uithuisplaatsing afhankelijk is van het type besluitvormer (professional of student). Echter is model 6 wel significant ( $F = 6.83$ ,  $p = <.001$ ). De totale variantie wordt voor 45 % verklaard door de variabelen ( $R^2 = .45$ ).

### 3.5 Assumpties

Voor de hoofdeffecten van de persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming op de besluitvorming wat betreft het inzetten van jeugdbeschermingsmaatregelen zijn de assumpties voor de regressieanalyse onderzocht. Er is sprake van een lineair verband tussen de variabelen zoals eerder in figuur 3,4,5 is te zien. Rogerson (2006) geeft aan dat er bij een VIF-waarde van 5 sprake is van multicollineariteit. Voor alle hoofdeffecten betreft de waarde voor de multicollineariteit 1.02. Daarmee is voldaan aan de voorwaarde dat er geen sprake is van multicollineariteit. In figuur 8, de residuplot, is te zien dat er eveneens is voldaan aan de voorwaarde voor homoscedasticiteit. In huidig onderzoek is gebruik gemaakt van een willekeurige steekproef, daarmee zijn aan alle assumpties voldaan.

*Figuur 8.*

*Residuplot voor jeugdbeschermingsmaatregel OTS*



**Tabel 5**

Interactie effect		Unstandardized Coëfficiënts		
Model		B	Std. Error	t
4 Ambulant	(Constant)	2.28	.33	6.98
	Dagleish_total	-.07	.02	-3.04
	Type respondent	-.09	.45	-.20
	Type respondent x Dagleish	.04	.02	1.58
5 OTS	(Constant)	.45	.28	1.63
	Dagleish_total	.06	.02	3.3
	Type respondent	-.52	.39	-1.36
	Type respondent x Dagleish	-.04	.04	-1.64
6 UHP	(Constant)	-2.17	.26	-8.27
	Dagleish_total	.07	.02	4.37
	Type respondent	-.10	.37	-.26
	Type respondent x Dagleish	-.03	.02	-1.60

## 4 Conclusie en Discussie

### 4.1 Conclusie

Dit onderzoek heeft zich gericht op het onderzoeken in welke mate de persoonlijke attitudes van invloed zijn op de besluitvorming in de jeugdbescherming. In dit onderzoek is er onderscheid gemaakt tussen twee groepen, namelijk studenten en professionals. De volgende onderzoeksvraag is getracht te beantwoorden; *‘In welke mate is er een verband tussen persoonlijke attitudes van jeugdprofessionals over de jeugdbescherming en de besluitvorming bij het inzetten van interventies door toekomstige- en huidige professionals bij vermoedens van verwaarlozing of kindermishandeling?’*. Uit de resultaten van het onderzoek komt naar voren dat de persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming invloed hebben op het inzetten van jeugdbeschermingsmaatregelen en zijn verschillen te zien tussen studenten en professionals. Wanneer de respondenten een hogere score hadden op de Dalglish Scale, wat neigt naar kindveiligheid, waren ze eerder geneigd om over te gaan tot een uithuisplaatsing of een ondertoezichtstelling. Daarentegen was er een negatief effect te zien wat betreft de ambulante hulpverlening. Wanneer iemand hoger scoorde op de Dalglish Scale nam de score wat betreft het inzetten van ambulante hulpverlening af. Dit was zowel bij de professionals te zien als bij de studenten.

De onderzoeksvraag is getracht te beantwoorden mede aan de hand van de eerste deelvraag: *‘In hoeverre zijn er verschillen te zien tussen studenten en professionals wat betreft de persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming?’*. De resultaten geven aan dat de studenten meer naar kindveiligheid neigden dan de professionals. Echter laten de scores zien dat de scores van professionals gemiddeld gezien ook naar kindveiligheid neigden, echter ligt het gemiddelde lager dan bij de studenten.

Naast de persoonlijke attitudes is er middels de tweede deelvraag onderzocht in hoeverre er een verband is tussen de persoonlijk attitudes en de besluitvorming bij het inzetten van interventies. Hieruit komt naar voren er significante samenhang is tussen alle jeugdbeschermingsmaatregelen en de persoonlijke attitudes. Zowel bij de maatregel ondertoezichtstelling als uithuisplaatsing was er een positieve samenhang, dit houdt in dat wanneer men hoger scoorde op De Dalglish Scale eerder geneigd was om over te gaan tot het inzetten van deze maatregel. In tegenstelling tot het inzetten van ambulante hulpverlening, wat juist negatief samenhang met de Dalglish Scale.

Tot slot middels de derde deelvraag is er onderzocht in welke mate er verschillen

waren tussen studenten en professionals wat betreft de besluitvorming. Hieruit kwam naar voren dat er verschillen te zien waren tussen de groepen studenten en professionals. Studenten waren minder snel geneigd om ambulante hulpverlening in te zetten dan professionals. Daarentegen waren professionals minder snel geneigd om over te gaan op een uithuisplaatsing dan studenten. Dit geldt eveneens voor de ondertoezichtstelling. Wat hierin ook opvallend was dat bij de groep professionals er maar een enkeling was die het eens was met het overgaan tot het inzetten van een uithuisplaatsing. Dat wil zeggen dat professionals over het algemeen het niet snel eens waren om deze jeugdbeschermingsmaatregel in te zetten, dit komt overeen met het onderzoek van Delgado et al. (2017) De resultaten laten zien dat er verschillen waren tussen de persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming tussen professionals en studenten. De professionals waren gemiddeld gezien meer geneigd naar gezinsbehoud dan studenten, dit is in lijn met de onderzoeken van Delgado et al. (2017) en Middel et al. (2022).

Concluderend kan er gesteld worden dat de persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming samenhangen met de besluitvorming. De resultaten van huidig onderzoek komen overeen met het model van Bauman et al. (2013). In de Decision-making ecology (model) wordt eveneens benoemd dat professional kenmerken van invloed kunnen zijn op de besluitvorming. Huidig onderzoek toont aan dat het professionalkenmerk persoonlijke attitudes over de jeugdbescherming effect lijkt te hebben op de besluitvorming.

Daarnaast zijn er verschillen in de besluitvorming te zien zijn tussen studenten en professionals, dit is wellicht te relateren aan de mate van ervaring die zij hebben opgedaan over de jaren heen zoals overeenkomt met het onderzoek van Brunberg & Pečnik (2006). Zoals eerder genoemd stelt Keddel (2022) dat casussen met soortgelijke factoren zouden moeten leiden tot dezelfde besluiten, echter toont dit onderzoek aan dat zelfs wanneer er sprake is van één casus er verschillende besluiten worden genomen. Dit bevestigt de complexiteit van besluitvorming wat betreft het inzetten van jeugdbeschermingsmaatregelen zoals Benbenisthy et al. (2015) al benoemde.

## **4.2 Discussie**

### **4.2.1 Beperkingen van het onderzoek:**

Een beperking van huidig onderzoek is de representativiteit van de steekproef. De gegevens van de respondenten zijn middels een gemakssteekproef verworven. De respondenten hadden zelf de keuze om de vragenlijst in te vullen. De kans die hieruit is



ontstaan is dat de resultaten wellicht een representatie zijn van respondenten die affiniteit hebben met het onderwerp en daarom de vragenlijst hebben ingevuld. Hierdoor is de kans aanwezig dat de resultaten van dit onderzoek niet te generaliseren zijn naar de populatie die vallen onder eerdergenoemde inclusiecriteria (Verhoeven, 2014). Wat betreft de groep professionals zijn de inclusiecriteria enigszins vrij breed gehanteerd. Hiermee wordt bedoeld dat er beperkt onderscheid wordt gemaakt in welke mate de professionals in aanraking komen met het inzetten van jeugdbeschermingsmaatregelen. Het is daarom onduidelijk in hoeverre de respondenten de kennis en ervaring hebben met betrekking tot het inzetten van de jeugdbeschermingsmaatregelen.

Een andere beperking van huidig onderzoek is de grote van de steekproef. Door een kleine groep professionals is het onduidelijk of het een goede representatie is van de hele populatie. Wellicht is daardoor in de praktijk het effect van persoonlijke attituden over de jeugdbescherming op de besluitvorming groter dan in huidig onderzoek gepresenteerd wordt. De kans op het vinden van een effect wordt verkleind wanneer de power van het effect klein is (Agresti, 2017). Huidig onderzoek gebruik van de Dalglish Scale, die een interne consistentie van  $\alpha = .650$  laat zien. Dit wordt gezien als middelmatig betrouwbaar (Daud et al., 2018). De betrouwbaarheid kan verhoogd worden middels het vergroten van de steekproef (Agresti, 2017).

Naast de beperking van de steekproef kan het gebruiken van een vignetdesign ook gezien worden als een beperking. Middels het vignetdesign wordt de respondenten gevraagd om een besluit te nemen in een hypothetische situatie. Wellicht kan de besluitvorming nog beïnvloed worden door andere factoren gedurende het nemen van een besluit in een niet fictieve situatie (Poulou, 2001). Door alleen uit te gaan van een hypothetische situatie worden een aantal factoren zoals werkdruk, tijdsdruk en andere beïnvloeden factoren niet meegenomen. Zoals in het model van Bauman et al. (2013) wordt de besluitvorming beïnvloed door verschillende factoren, dit onderzoek richt zich dan wel alleen op de mate van invloed van persoonlijke attituden, echter is er in huidig onderzoek te weinig stil gestaan bij het uitsluiten van de invloed van andere factoren waardoor het lastig is de resultaten te generaliseren naar de een grotere populatie.

### **4.2.2 Aanbevelingen voor vervolgonderzoek:**

Huidig onderzoek biedt kans om vervolgonderzoek te doen. Middels het reproduceren van huidig onderzoek kan er opnieuw gekeken in welke mate persoonlijke attituden over de

jeugdbescherming van invloed zijn op de jeugdbescherming. Het advies is om gebruik te maken van een grotere steekproef waarin de representativiteit van de respondenten ook meer gekaderd wordt, zodat er ook gerichtere uitspraken over de populatie gedaan kunnen worden. Om meer gerichtere uitspraken te kunnen doen zou er gebruik gemaakt kunnen worden van een steekproef waarbij onderscheid gemaakt wordt in de mate waarin ze in aanraking komen met besluitvorming. Dit sluit aan bij het onderzoek van Brunenberg en Pećnik (2006) die aangeven dat professionals die vaker in situaties aanraking komen met besluitvorming meer ervaring op hebben gedaan en dit meenemen in de risicobeoordeling voorafgaand aan het inzetten van een jeugdbeschermingsmaatregel. Het is daarom interessant om te onderzoeken in welke mate het effect van aantal jaren werkervaring van invloed is op de besluitvorming. Een aanbeveling is om in vervolgonderzoek gebruik te maken van een grotere steekproef om zo de resultaten ook beter te kunnen generaliseren naar de praktijk.

#### **4.2.3 Aanbevelingen voor de praktijk:**

Een aanbeveling voor de praktijk zou zijn om de kans op variabiliteit in de besluitvorming te verkleinen door in de risicobeoordeling meer oog te hebben voor de mate waarin persoonlijke attitudes van invloed kunnen zijn op de besluitvorming. Wellicht zijn besluitvormers onvoldoende bewust van de mate waarin hun persoonlijke attitudes van invloed zijn op het nemen van een besluit, dit is dus een aanbeveling voor jeugdbeschermingsinstellingen om de besluitvormers hier meer bewust van te maken. Zoals in het onderzoek van White (2003) beschreven wordt, kunnen besluitvormers meer bewuste keuzes maken wanneer ze met elkaar praten over de besluitvorming, hierop te reflecteren en casussen te analyseren.

#### **Literatuurlijst:**

Agresti, A. (2017). *Statistical methods for the social sciences* (5th edition). Pearson Education.

Alexander, K., Humphreys, C., Wise, S., & Zhou, A. (2022). The attitudes and beliefs of the child protection workforce and why they matter to children who live with violence. *Child & Family Social Work*, 28(1), 210-221.  
<https://doi.org/10.1111/cfs.12954>

- Arad-Davidson, B., & Benbenishty, R. (2010). Contribution of child protection workers' attitudes to their risk assessments and intervention recommendations: A study in Israel. *Health and Social Care in the Community*, 18(1), 1-9.  
<https://doi.org/10.1111/j.1365-2524.2009.00868.x>
- Baartman, H. E. M. (2008). Assessment of children's" safety in child and youth care - in the context of ideology, policy and organization. In E. J. Knorth et al. (Reds.), *The development of children with problems: Simply different* (pp. 80- 94). Garant.
- Bairstow, P., Persaud, J., Mendelson, R., & Ngyuen, L. (2010). Reducing inappropriate diagnostic practice through education and decision support. *International Journal for Quality in Health Care*, 22(3), 194–200. <https://doi.org/10.1093/intqhc/mzq016>
- Baistow, K. (2010). Cross-national research: What can we learn from inter-country comparisons? *Social Work in Europe*, 7, 8-13.
- Baumann, D. J., Fluke, J. D., Dalglish, L., & Kern, H. (2013). The decision-making ecology. In A. Shlonsky & R. Benbenishty (Reds.), *From evidence to outcomes in child welfare: An international reader* (pp. 24–38). Oxford University Press.
- Benbenishty, R., Davidson-Arad, B., López, M., Devaney, J., Spratt, T., Koopmans, C., Knorth, E. J., Witteman, C. L., Del Valle, J. F. & Hayes, D. (2015). Decision making in child protection: An international comparative study on maltreatment substantiation, risk assessment and interventions recommendations, and the role of professionals' child welfare attitudes. *Child Abuse & Neglect*, 49, 63–75.  
<https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2015.03.015>
- Bruning, M. R., & Van der Zon, K. A. M. (2022). Out of home, out of right? Rechten van minderjarigen bij uithuisplaatsing. *NJCM-Bull*, 38(4), 500-514. Geraadpleegd op 22 december 2022 van,  
<https://scholarlypublications.universiteitleidennl/access/item%3A2859556/download>
- Brunnberg, E., & Pećnik, N. (2007). Assessment processes in social work with children at risk in Sweden and Croatia. *International Journal of Social Welfare*, 16(3), 231-241.  
<https://doi.org/10.1111/j.1468-2397.2006.00456.x>

- Cook, R., Fleishman, E., & Grimes, V. (1991). *A national evaluation of Title IV-E foster care independent living programs for youth: Phase 2 Final report. Volumes 1 and 2.*  
Geraadpleegd van <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED348599.pdf>
- Connolly, M., & Katz, M. (2019). Typologies of child protection systems: An International Approach. *Child Abuse Review*, 28(5), 381-394. <https://doi.org/10.1002/car.2596>
- Davidson-Arad, B., Englechin-Segal, D., Wozner, Y., & Gabriel, R. (2003). Why social workers do not implement decisions to remove children at risk from home. *Child Abuse & Neglect*, 27(6), 687–697. [https://doi.org/10.1016/s0145-2134\(03\)00106-6](https://doi.org/10.1016/s0145-2134(03)00106-6)
- De Kwaadsteniet, L., Bartelink, C., Witteman, C., Ten Berge, I., & Van Yperen, T. (2013). Improved decision making about suspected child maltreatment: Results of structuring the decision process. *Children and Youth Services Review*, 35(2), 347-352.  
<https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2012.11.015>
- Delgado, P., Pinto, V. S., & Carvalho, J. M. S. (2017). Attitudes and decision-making in the child protection system. *Kriminologija & Socijalna Integracija*, 25(2), 2–14. <https://doi.org/10.31299/ksi.25.2.1>
- Fluke, J. D., Corwin, T. W., Hollinshead, D. M., & Maher, E. J. (2016). Family preservation or child safety? Associations between child welfare workers' experience, position, and perspectives. *Children and Youth Services Review*, 69(1), 210–218. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2016.08.012>
- Forkby, T., & Höjer, S. (2010). Navigations between regulations and gut instinct: the unveiling of collective memory in decision-making processes where teenagers are placed in residential care. *Child & Family Social Work*, 16(2), 159-168.  
<https://doi.org/10.1111/j.1365-2206.2010.00724.x>
- Gambrill, E. D. (2005). Decision making in child welfare: Errors and their context. *Children and Youth Services Review*, 27(4), 347–452.  
<https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2015.03.015>
- Horwath, J., Kalyva, E., & Spyru, S. (2012). “I want my experiences to make a difference” promoting participation in policy-making and service development by young people

- who have experienced violence. *Children and Youth Services Review*, 34(1), 155–162. <https://doi.org/10.1016/j.chidyouth.2011.09.012>
- Janse, B. (2022). *ASE model (De Vries)*. Toolshero. Geraadpleegd op 22 december van, <https://www.toolshero.nl/psychologie/ase-model/>
- Janssen, L. (2020). *Jeugdrecht begrepen (7de druk)*. Boom Juridisch.
- Katz, D. (1960). The functional approach to the study of attitudes. *Public Opinion Quarterly*, 24(2), 163-204. <https://doi.org/10.1086/266945>
- Keddell, E. (2014). Current debates on variability in child welfare decision-making: A selected literature review. *Social sciences*, 3(4), 916-940. <https://doi.org/10.3390/socsci3040916>
- Keddell, E. (2022). On decision variability in child protection: Respect, interactive universalism and ethics of care. *Ethics and Social Welfare*. <https://doi.org/10.1080/17496535.2022.2073381>
- Knorth, E. J. (1998). You can't always get what you want... A selective review of studies on child placement and decision-making. *International Journal of Child and Family Welfare*, 3(2), 115-134. Opgevraagd van <https://ugp.rug.nl/IJCFW/article/view/37457>
- López, M. L., & Benbenishty, R. (2020). Lessons learned from international studies on child protection decision-making employing the model of judgments and decisions processes in context (JUDPiC). In J. D. Fluke, M. López López, R. Benbenishty, E. J. Knorth, & D. J. Baumann (Eds.), *Decision-making and judgment in child welfare and protection* (pp. 136–148). Oxford University Press.
- Middel, F., López López, M., Fluke, J., & Grietens, H. (2022). Racial/ethnic and gender disparities in child protection decision-making: What role do stereotypes play? *Child Abuse & Neglect*, 127, artikel 105579. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2022.105579>
- Munro, E. (2008). Lessons from research on decision-making. In D. Lindsey & A. Shlonsky (Eds.), *Child welfare research: Advances for practice and policy* (pp. 194-200).

Oxford University Press.

Newton, R. R., Litrownik, A. J., & Landsverk, J. A. (2000). Children and youth in foster care: Distinguishing the relationship between problem behaviors and number of placements. *Child Abuse & Neglect*, 24(10), 1363-1374. [https://doi.org/10.1016/s0145-2134\(00\)00189-7](https://doi.org/10.1016/s0145-2134(00)00189-7)

Platt, D., & Turney, D. (2013). Making threshold decisions in child protection: A conceptual analysis. *British Journal of Social Work*, 44(6), 1472–1490. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bct007>

Poulou, M. (2001). The role of vignettes in the research of emotional and behavioural difficulties. *Emotional and Behavioural Difficulties*, 6(1), 50–62. <https://doi.org/10.1080/13632750100507655>

Richtlijnen jeugdhulp en jeugdbescherming. (2022). *Uithuisplaatsingen en terugplaatsing*. Geraadpleegd op 19 oktober 2022, van <https://richtlijnenjeugdhulp.nl/uithuisplaatsing/besluitvorming/besluitvorming/>

Rogerson, P. A. (2006). *Statistical Methods for Geography: A Student's Guide*. Sage Publications Ltd.

Søbjerger, L. M., Nirmalarajan, L., & Villumsen, A. M. (2019). Perceptions of risk and decisions of referring children at risk. *Child Care in Practice*, 26(2), 130–145. <https://doi.org/10.1080/13575279.2019.1685460>

Taylor, B. J. (2006). Factorial surveys: Using vignettes to study professional judgement. *The British Journal of Social Work*, 36(7), 1187–1207. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bch345>

Verhoeven, N. (2014, 5<sup>e</sup> druk). *Wat is onderzoek? Praktijkboek voor methoden en technieken*.

Den Haag: Boom Lemma uitgevers

United Nations. (1989). *The United Nations convention on the rights of the child*. Geraadpleegd van <https://downloads.unicef.org.uk/wp->

content/uploads/2010/05/UNCRC\_PRESS200910web.pdf?\_ga=2.78590034.79541954  
2.1582474737-1972578648.1582474737

### Bijlage 1: Demografische gegevens van de respondenten

#### *Demografische kenmerken respondenten*

	Student		Professional		Totaal	
	n	%	n	%	n	%
	52	100	34	100	86	100
<b>Gender</b>						
Vrouw	52	100,0%	29	85,3%	81	94,2%
Man			5	14,7%	5	5,8%
<b>Opleiding</b>						
Psychologie	7	13,5%	6	17,6%	13	15,1%
Maatschappelijk werk/social work	3	5,8%	7	20,6%	10	11,6%
Pedagogische wetenschappen/pedagogiek	39	75,0%	16	47,1%	55	64,0%
Onderwijswetenschappen	2	3,8%	2	5,9%	4	4,7%
Lerarenopleiding (PO/VO)	1	1,9%	1	2,9%	2	2,3%
Anders			2	5,9%	2	2,3%
<b>Opleidingsniveau</b>						
mbo			2	5,9%	2	2,3%
hbo bachelor	6	11,5%	8	23,5%	14	16,3%
wo bachelor	28	53,8%	2	5,9%	30	34,9%
hbo master			1	2,9%	1	1,2%
wo master	17	32,7%	17	50,0%	34	39,5%
post-master, doctoraal, PhD			3	8,8%	3	3,5%
anders	1	1,9%	1	2,9%	2	2,3%
<b>Leeftijd</b>						
18-25	47	90,4%	10	29,4%	57	66,3%
26-35	2	3,8%	19	55,9%	21	24,4%
36-45	1	1,9%	3	8,8%	4	4,7%
45+	2	3,8%	2	5,9%	4	4,7%

## **Bijlage 2: Beginpagina**

### **Onderzoek “Besluitvorming in de jeugdbescherming”**

Code voor ethische toetsing faculteit GMW: PED-2122-S-0090

Beste lezer,

Bedankt dat je interesse hebt in het onderzoek “Besluitvorming in de jeugdbescherming”! Op deze pagina lees je meer informatie over het onderzoek. Als je mee wilt doen, kun je dit onderaan deze pagina aangeven.

#### **Moet ik meedoen aan dit onderzoek?**

Meedoen aan het onderzoek is vrijwillig. Wel is jouw toestemming nodig. Lees deze informatie daarom goed door en besluit vervolgens of je wel of niet mee wilt doen. Als je besluit om niet mee te doen, hoef je niet uit te leggen waarom, en zal dit geen negatieve gevolgen voor jou hebben. Dit recht geldt op elk moment, dus ook nadat je hebt toegestemd in deelname aan het onderzoek.

#### **Wie kunnen er meedoen aan het onderzoek?**

Studenten die een opleiding doen die mogelijk kan leiden tot een carrière waarmee je te maken krijgt met jeugdbescherming en/of casussen met kindermishandeling. Te denken valt aan studies zoals: Pedagogiek, Pedagogische wetenschappen, Onderwijswetenschappen, Lerarenopleiding, Psychologie, Sociologie, Maatschappelijk werk (& dienstverlening) en Sociaal pedagogische hulpverlening. Ook studenten die een soortgelijke opleiding volgen, kunnen meedoen aan dit onderzoek.

#### **Wat vragen wij van jou tijdens dit onderzoek?**

Deelname aan deze studie zal ongeveer 10 tot 15 minuten duren. We vragen je om het volgende te doen:

- Het beantwoorden van enkele vragen betreft jouw demografische kenmerken (bijv. leeftijd, studie)
- Het invullen van vragenlijsten die gaan over hoe jij denkt over armoede en het aanbieden van jeugdbeschermingsinterventies en -beleid.
- Het lezen van een casus waarbij er vermoedens zijn van kindermishandeling



## EFFECT VAN PERSOONLIJKE ATTITUDEN OP DE BESLUITVORMING

- Het invullen van verschillende vragen die gaan over hoe jij denkt over de casus en hoe er gehandeld zou moeten worden.

### **Doel van het onderzoek**

Deze studie beoogt besluitvorming op het gebied van jeugdbescherming te onderzoeken, in het bijzonder bij gezinnen die te maken hebben met armoede. Door het vergroten van onze kennis over besluitvorming, kan het onderwijs voor (toekomstige) professionals in de jeugdbescherming verbeterd worden.

### **Wat doen we met de resultaten van dit onderzoek?**

We beogen de resultaten te publiceren in (internationale) wetenschappelijke tijdschriften en te presenteren op congressen. Daarnaast willen we de resultaten presenteren aan jeugdbeschermingsprofessionals. Ook zullen masterstudenten hun scriptie schrijven met de data die wordt verkregen uit deze vragenlijst.

### **Mogelijke impact bij deelname aan dit onderzoek**

Als je meedoet aan het onderzoek, krijg je een casus te lezen waarbij er vermoedens zijn van kindermishandeling. Het lezen over mishandeling kan mogelijk negatieve emoties opwekken. Mocht je liever niet over dit onderwerp willen lezen, doe dan niet mee aan dit onderzoek. Je mag ook altijd tijdens het onderzoek jouw deelname stoppen.

### **Hoe zullen de onderzoekers omgaan met de onderzoeksgegevens?**

- Alle verzamelde onderzoeksgegevens zullen zorgvuldig verwerkt worden. We vragen enkel naar demografische kenmerken met als doel kwantitatieve groepsverschillen te onderzoeken.
- De onderzoekers dragen zorg voor een veilige opslag van de onderzoeksgegevens.
- Na afronding van de studie zal de geanonimiseerde dataset van dit onderzoeksproject gedeeld worden met collega-onderzoekers zodat de data geïnspecteerd kan worden. De gegevens zullen voor onbepaalde tijd gedeeld worden via het platform DataverseNL (<https://dataverse.nl/>). De onderzoeksgegevens die op dit platform gepubliceerd worden, zullen geen informatie bevatten die naar individuele deelnemers te herleiden valt.
- Na de laatste publicatie over dit onderzoek, zullen we de dataset van dit onderzoek nog 10 jaar bewaren op de beschermde server van de Rijksuniversiteit Groningen.

- Als je ervoor kiest om je te terug te trekken uit deze studie voordat je deze afrondt, zullen jouw antwoorden vernietigd worden. Je kan op elk moment stoppen met de studie door jouw browser of tabblad met de survey te sluiten. Ook aan het eind de survey kun je aangeven dat we jouw gegevens niet mogen gebruiken in het onderzoek. Het is helaas niet mogelijk om je terug te trekken uit deze studie wanneer jouw deelname is afgerond, omdat we geen informatie verzamelen die ons in staat stelt om jouw specifieke antwoorden in de database te identificeren.
- Voor vragen over privacybescherming kan je je wenden tot de RUG-functionaris gegevensbescherming mr. A.R. Deenen (privacy@rug.nl).
- Heb je vragen/zorgen over jouw rechten als onderzoeksdeelnemer of de uitvoering van het onderzoek? Je kan hierover ook contact opnemen met de Ethische Commissie Gedrags- en Maatschappijwetenschappen van de Rijksuniversiteit Groningen: ec-bss@rug.nl.

### Vragen?

Wanneer je vragen hebt over dit onderzoek, kun je contact opnemen met Floor Middel (onderzoeker). Dit kan zowel voor, tijdens, als na het onderzoek. Dit kan per mail via [f.middel@rug.nl](mailto:f.middel@rug.nl) of telefonisch via 06-31984967.

**Deelname aan het onderzoek “Besluitvorming in de jeugdbescherming” is vrijwillig. Je kan jouw deelname aan dit onderzoek altijd stopzetten door de browser of het tabblad met de survey te sluiten. Ook kun je ervoor kiezen om bepaalde vragen in de survey niet te beantwoorden.**

### Geïnformeerde toestemming

#### “Besluitvorming in de jeugdbescherming”

Code voor ethische toetsing faculteit GMW: PED-2122-S-0090

- Ik heb de informatie over het onderzoek gelezen.
- Ik begrijp waar het onderzoek over gaat, wat er van me gevraagd wordt, welke gevolgen deelname kan hebben, hoe er met mijn gegevens wordt omgegaan, en wat mijn rechten als deelnemer zijn.
- Ik begrijp dat deelname aan het onderzoek vrijwillig is. Ik kies er zelf voor om mee te doen. Ik kan op elk moment stoppen met meedoen. Als ik stop, hoef ik niet uit te leggen waarom. Stoppen zal geen negatieve gevolgen voor mij hebben.
- Ik geef hieronder aan waar ik toestemming voor geef.

Toestemming deelname aan het onderzoek

## EFFECT VAN PERSOONLIJKE ATTITUDEN OP DE BESLUITVORMING

- Ja, ik geef toestemming voor deelname
- Nee, ik geef geen toestemming voor deelname

Toestemming voor verwerking persoonsgegevens

- Ja, ik geef toestemming voor de verwerking van mijn persoonsgegevens zoals vermeld in de onderzoeksinformatie. Ik weet dat mijn gegevens verwijderd worden als ik ervoor kies om eerder te stoppen met de survey of als ik aan het eind van de survey aangeef dat mijn gegevens verwijderd moeten worden.
- Nee, ik geef geen toestemming voor de verwerking van mijn persoonsgegevens

Powered by Qualtrics

Wat is je leeftijd (in jaren)?

Ben je..

- vrouw
- man
- anders, namelijk
- zeg ik liever niet

Welke studie doe je?

- psychologie
- maatschappelijk werk / social work
- pedagogische wetenschappen/pedagogiek
- onderwijswetenschappen
- lerarenopleiding (basis- of voortgezet onderwijs)
- anders, namelijk
- zeg ik liever niet

Sta je ingeschreven voor een bachelor of master?

- bachelor
- master
- zeg ik liever niet

Sta je ingeschreven op een hogeschool (hbo) of universiteit (wo)?

- hogeschool (hbo)

- universiteit (wo)
- zeg ik liever niet

### **Bijlage 3: Dagleish Scale**

De volgende 6 vragen gaan over hoe jij denkt over jeugdbescherming en jeugdbeschermingsbeleid. We leggen je 6 maal 2 verschillende stellingen voor.

- 1) Kies telkens welke stelling het meest past bij jouw overtuigingen over jeugdbescherming.
- 2) We begrijpen dat je het mogelijk met beide stellingen (deels) eens kan zijn. Geef daarom vervolgens aan op een schaal van 1 (erg zwak) tot 5 (erg sterk) in hoeverre je de gekozen stelling de voorkeur geeft ten opzichte van de niet gekozen stelling.

#### **STELLING 1**

1a – Selecteer de stelling, A of B, die het beste past bij hoe jij denkt over jeugdbescherming.

- (A) Jeugdbescherming moet gericht zijn op het bij elkaar houden van het gezin
- (B) Jeugdbeschermingswerkers moeten bereid zijn om een verdediger van het kind te zijn

1b – Geef aan in hoeverre je de stelling die je hierboven hebt gekozen de voorkeur geeft ten opzichte van de stelling die je niet hebt gekozen op een schaal van 1 (erg zwak) tot 5 (erg sterk).

## EFFECT VAN PERSOONLIJKE ATTITUDEN OP DE BESLUITVORMING

erg zwak	zwak	gematigd	sterk	erg sterk
1	2	3	4	5

### STELLING 2

2a – Selecteer de stelling, A of B, die het beste past bij hoe jij denkt over jeugdbescherming.

- (A) Het kind is de cliënt in het jeugdbeschermingswerk en al het andere werk is secundair
- (B) Jeugdbeschermingswerk moet gericht zijn op het bij elkaar houden van het gezin

2b – Geef aan in hoeverre je de stelling die je hierboven hebt gekozen de voorkeur geeft ten opzichte van de stelling die je niet hebt gekozen op een schaal van 1 (erg zwak) tot 5 (erg sterk).

erg zwak	zwak	gematigd	sterk	erg sterk
1	2	3	4	5

### STELLING 3

3a – Selecteert u alstublieft de stelling, A of B, die het beste past bij uw algemene en professionele overtuiging.

- (A) Gezinnen zijn de beste plek voor kinderen om hun volledige potentieel te bereiken
- (B) Het is nodig om het fysieke en emotionele welzijn van alle kinderen te waarborgen

3b – Geef aan in hoeverre je de stelling die je hierboven hebt gekozen de voorkeur geeft ten opzichte van de stelling die je niet hebt gekozen op een schaal van 1 (erg zwak) tot 5 (erg sterk).

erg zwak	zwak	gematigd	sterk	erg sterk
1	2	3	4	5

### STELLING 4

4a- Selecteert u alstublieft de stelling, A of B, die het beste past bij uw algemene en professionele overtuiging.

- (A) De rechten van kinderen moeten worden gewaarborgd zodat ze hun volledige potentieel kunnen bereiken

- (B) Het recht van het gezin om de ontwikkeling van hun kinderen te sturen, moet worden gewaarborgd

4b – Geef aan in hoeverre je de stelling die je hierboven hebt gekozen de voorkeur geeft ten opzichte van de stelling die je niet hebt gekozen op een schaal van 1 (erg zwak) tot 5 (erg sterk).

erg zwak	zwak	gematigd	sterk	erg sterk
1	2	3	4	5

#### STELLING 5

5a- Selecteer de stelling, A of B, die het beste past bij hoe jij denkt over jeugdbescherming.

- (A) Gezinnen zijn de beste plek voor kinderen om hun volledige potentieel te bereiken
- (B) De staat heeft de verantwoordelijkheid om kinderen te beschermen

5b – Geef aan in hoeverre je de stelling die je hierboven hebt gekozen de voorkeur geeft ten opzichte van de stelling die je niet hebt gekozen op een schaal van 1 (erg zwak) tot 5 (erg sterk).

erg zwak	zwak	gematigd	sterk	erg sterk
1	2	3	4	5

#### STELLING 6

6a- Selecteer de stelling, A of B, die het beste past bij hoe jij denkt over jeugdbescherming.

- (A) Gezinnen zijn de beste plek voor kinderen om hun volledige potentieel te bereiken
- (B) De rechten van kinderen moeten worden gewaarborgd zodat ze hun volledige potentieel kunnen bereiken

6b – Geef aan in hoeverre je de stelling die je hierboven hebt gekozen de voorkeur geeft ten opzichte van de stelling die je niet hebt gekozen op een schaal van 1 (erg zwak) tot 5 (erg sterk).

erg zwak	zwak	gematigd	sterk	erg sterk
1	2	3	4	5

#### **Bijlage 4: Fictieve Casus (vignet)**

*Hieronder lees je een melding die gedaan is bij het Veilig Thuis: een organisatie waar mensen terecht kunnen als ze vermoedens hebben van kindermishandeling. Lees de informatie in de melding zorgvuldig door.*

##### **Melding Familie M.**

Bij Veilig Thuis is een melding gemaakt vanwege vermoedens van kindermishandeling over Kevin (8 jaar oud) door zijn buurvrouw. De buurvrouw heeft de melding gedaan omdat ze bezorgd is om Kevin en omdat ze sterke vermoedens heeft dat hij mishandeld wordt door zijn moeder. Gisteravond hoorde ze dat moeder, Linda, schreeuwde tegen Kevin. Volgens de buurvrouw schreeuwde moeder luid dat Kevin zijn mond moest houden en dat ze wenste dat Kevin nooit geboren was. Vervolgens hoorde de buurvrouw doffe dreunen, waardoor zij sterk vermoedde dat Kevin werd geslagen. Ook hoorde ze Kevin achteraf huilen. De buurvrouw stelt dat het zeker niet de eerste keer is dat Linda uitbarst in woede tegenover Kevin.

Daarnaast komt het vaak voor dat Kevin zonder toezicht door de buurt loopt. Ook merkt de buurvrouw op dat Kevin er vaak niet verzorgd uit ziet: hij heeft vaak niet-passende en vuile kleren aan.

##### **Huisbezoek**

Een medewerker van Veilig Thuis bezoekt het gezin een dag nadat de buurvrouw de melding heeft gedaan. Ze praat met Linda in de woonkamer, terwijl Kevin op zijn slaapkamer speelt.

Linda vertelt dat ze hun flat huren van de sociale verhuurstichting. Linda heeft geen baan en ontvangt op dit moment een bijstandsuitkering. Linda heeft al enkele maanden haar huur niet kunnen betalen en heeft een huurachterstand van 5 maanden opgelopen. Ook heeft Linda schulden bij de energiemaatschappij en de belastingdienst. De vader van Kevin is niet meer in beeld. Linda schrikt als de medewerker van Veilig Thuis vertelt over de melding. Moeder zegt dat Kevin gisteren boos en driftig was en haar expres irriteerde door zijn speelgoed niet op te ruimen, ondanks dat Linda meerde keren gevraagd had om dit te doen. Linda vertelt dat ze om deze reden haar stem verheft heeft richting Kevin. Ze ontkent dat ze Kevin geslagen heeft. Wanneer Kevin op een later moment naar de woonkamer komt, valt het de medewerker van Veilig Thuis op dat Kevin erg teruggetrokken lijkt en dat hij niet-passende en vuile kleren aan heeft.

### **Gesprek met leerkracht**

De medewerker van Veilig Thuis heeft de leerkracht van Kevin benaderd. De leerkracht geeft aan dat ze vandaag blauwe plekken op Kevins arm heeft gezien. De leerkracht benoemt dat Kevin op de schoolse vakken slechter presteert dan zijn klasgenoten. Daarnaast kan Kevin zich vaak niet goed concentreren wanneer hij zelfstandig aan zijn schooltaken moet werken. Op het gebied van sociale vaardigheden, voegt de leerkracht toe dat Kevin vrienden heeft in de klas, maar dat Kevin ook af en toe disproportioneel boos kan zijn op andere kinderen, waarbij hij soms ook andere kinderen slaat. Ook komt het regelmatig voor dat Kevin geen eten of gymspullen mee naar school heeft.



**Bijlage 5: Jeugdbeschermingsmaatregelen**

	Heel erg mee oneens							Heel erg mee eens
	-3	-2	-1	0	1	2	3	
1) <b>Ambulante hulpverlening</b> (hulp in de thuissituatie) in het gezin op <b>vrijwillige</b> basis waarbij Kevin <b>thuis</b> bij zijn moeder blijft wonen.	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
2) <b>Ambulante hulpverlening</b> (hulp in de thuissituatie) waarbij een <b>ondertoezichtstelling</b> voor Kevin wordt aangevraagd. Dit betekent dat Kevin thuis blijft wonen bij zijn moeder, maar dat er ook een <b>voogd</b> wordt aangesteld die het gezag over Kevin krijgt.	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
3) <b>Een uithuisplaatsing</b> , waarbij Kevin wordt geplaatst in een pleeggezin.	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>

## **Bijlage 6: Eindpagina**

Bedankt voor je deelname aan deze studie!

In dit onderzoek zijn we geïnteresseerd in hoe (toekomstige) professionals besluiten maken in casussen met vermoedens van kindermishandeling, in het bijzonder in gezinnen die in armoede leven. Om deze reden hebben wij je gevraagd om een fictieve casus te lezen waarin er vermoedens zijn van kindermishandeling, waarbij er ook sprake is van armoede in de gezinssituatie.

Meer specifiek waren we geïnteresseerd in de volgende vragen:

- Wat zijn de attitudes van (toekomstige) jeugdbeschermingsprofessionals over armoede?
- In hoeverre beïnvloeden deze attitudes besluitvorming m.b.t het inzetten van bepaalde interventies?
- Resulteren percepties over armoede stereotypen die gevormd worden over ouders?

### **Contact**

Je kan contact opnemen met Floor Middel (f.middel@rug.nl) als je nog verdere vragen hebt over dit onderzoek.

## EFFECT VAN PERSOONLIJKE ATTITUDEN OP DE BESLUITVORMING

In het geval dat je nog opmerkingen hebt over deze studie, noteer deze dan hieronder.

Wanneer je toch niet meer wilt deelnemen aan het onderzoek, kunt je dit ook hieronder ook aangeven. We zullen dan jouw gegevens uit de database verwijderen.